

K. II.
4/12

ION BUZDUGAN

CÂNTECE
DIN
BASARABIA

CARTEA II-a.

22792

„RAMURI“ s. a. Craiova. — 1928.

THE
CANTICE
OR
BASARABIA

ION BUZDUGAN

C Â N T E C E
DIN
BASARABIA

(1905 — 1916)

CARTEA II-a.

22792

k.11.4112

CUVÂNT ÎNAINTE.

Cântecele adunate în această carte, ca și cele publicate în cartea I-a, le-am cules din felurite ținuturi ale Basarabiei, în anii 1905-1916.

Ele au fost transcrise cuvânt cu cuvânt, păstrându-le caracterul limbei în pronunțare locală.

Nam făcut o lucrare științifică în transcriere academică, dat fiind că aceste plâsmuiuri sânt destinate a se întoarce din nou în straturile adânci ale poporului nostru, pentru a învia ora isvorul de unde au lăcrimat.

În vremurile de vitregă stăpânire țaristă, când limba moldovenească era izgonită din școală și biserică, cântecul era unicul psalm, singura rugă, care se înălța la cer, ca dintr'un amvon - în urma brazdei proaspete de pe ogor, la coasă și la seceriș, sau când porneau flăcări noștri moldoveni «la moscălie».

Ori unde se afla un suflet de moldovean necăjit el își suspina în graiul strămoșilor cântecul de jale și durere : când ca o rugă caldă murmurată în doina târăgănată, când ca un strigăt de blestem și revoltă chiuit în cântecul haiducesc, în care își tuna - fulgera toată ura și tot chinul neamului desnădăjduit sub jugul străinului.

Și sufletul hain al asupritorilor de eri, ar fi trebuit să se cutremure de groază, dacă ar fi știut ce le hărăzește soarta prin glasul de revoltă a celor în robie :

- «Foaie verde foi de nuc,
Vine vremea să mă duc,
În codru - să fiu haiduc :
În codru să haiducesc
Pe moscal - să-l tot ochesc,

Pe rus - să-l măcelăresc :
Să-mi scap țara de robie
Și neamul - de sărăcie.
Foaie verde lemn câinesc
Rusule, neam păgânesc
Cine dracu te-a făcut
Stăpân dincoace de Prut :
Fie-ar neamul de ocară
Și țara-i de ars în pară,
Să rămâie doar cenușa,
Să ți-o vântur cu căușu :
S'o vântur piște pământ,
În tuspătru părți de vânt.

*Așa simțeau, cu mic cu mare, în Basarabia robită de
odinioară ! Iar în satele basarabene, unde erau așezate cor-
doane de grâniceri ruși, nu rare ori am văzut copii moldo-
veni, cari petreceau câte un «muscal», cântându-i din urmă :*

- «Rus, rus, paparus,
De unde dracu te-o adus ?
De lângă marea înghețată
Unde a fost mătă înțarcată ;
De lângă marea rece :
Unde dracu să te înece...»

*Dar ceea ce este cu adevărat uimitor, în marea intuiție a
poporului nostru, e profeția despre soarta poporului rus,
turnată în lapidarele versuri, adevărate abia în zilele de față :*

- «Rusule și măi moscale,
Nu-mi fă țara de ocară,
Că Dumnezeu are scară :
Are o scară de suit,
Și una de coborât ;
Când te-a coborâ de sus
Rusule, păgân de rus :
Nici nu-i crede c'ai fost sus.
Ți-a părea c'a fost un vis :
Un vis negru și urât,
Cât de jos te-a coborât !...»

O mai perfectă oglindă a realităților de peste Nistru, nu o putea da decât instinctul poporului, care își cunoștea atât de just vecinii săi.

Și acum numai puține cuvinte, pentru a arăta, cari au fost motivele cari m'au făcut să țin la apariția acestei a doua cărți :

Întâi – aceste «Cântece Basarabene» cred că merită să vadă lumina tiparului nu numai pentru frumusețea lor, dar mai cu seamă pentru ceea ce reprezintă ele, din punct de vedere istoric și național, în comoara culturii noastre românești : pentru că în ele, ca într'o oglindă, se răsfărânge icoana sufletului românesc al norodului din Basarabia în zilele negre, trăite de el sub jugul robiei țariste.

Apoi – pentru că înăuntrul acestor pagini se vor păstra deapururi vii izbucnirile de revoltă și mândrie sufletească a moldovanului de dincolo de Prut, care stăpân la el acasă și păzitor al graiului și al datinelor strămoșești, se împotrivea dârji cotoșeniei «moscalului venetic», în singurul fel, în care vremurile îi îngăduiau să se împotrivească.

Și un al treilea motiv, mai determinat, este că :

La 27 Martie (9 Aprilie st. n.) 1928 se împlinesc 10 ani dela unirea Basarabiei cu Patria-Mamă.

Și eu cred că n'ași fi putut aduce UNIRII un omagiu mai nimerit de cât această carte de «Cântece Basarabene» – dar din darul sufletului poporului – la marea sărbătoare a desrobirii Neamului Românesc din Moldova dintre Prut și Nistru.

ION BUZDUGAN.

I.

CÂNTECE DE 'NSTREINARE

(I—XVII).

I.

Frunzulița și-on pelin,
Rău ii, Doamne, sub strein,
Nu strein ca la jupân,
Nici ca sluga la stăpân,
Da strein la tine 'n țară,
Cu tot neamul de ocară...
Frunzulița și-on chirău,
Rusule păgân și rău,
Osândite-ar Dumnezeu,
Cum te-oi blăstăma-te eu :
Să piei cu tot neamul tău,
Că ți-i neamul nătărău,
Că ți-i neamul păcătos,
Ca un șărpe veninos :
Nu te mușcă pe din față,
Da te mușcă pe din dos,
Să-ți răpească biata vieță,
Ca un șărpe veninos...

*

Rusule și măi moscale,
Nu-mi fă țara de ocară,
Că Dumnezeu are scară :
Are-o scară de suit

Și una de coborât,
Când te-a cobori de sus,
Rusule, păgân de rus :
Nici nu-i crede că-ai fost sus !
Ți-a părea că-a fost un vis,
Un vis negru și urât,
Cât de jos te-a coborât !...

•

Foaie verde cucurus,
Măi moscale, pui de rus,
Nu-mi face neamul de răs :
Pe fii nu mi-i moscăli
Limba nu-mi bajucuri,
Că eu când te-oi blăstăma,
Ca roua ti-i scutură,
Ca pleava ti-i vântură
Spulberat din țara mea...
Nime 'n lume nu va ști,
Că-ai fost mare și eu mic,
Măi moscale venetic !...

•

Foaie verde salbă moale,
Rusule și măi moscale,
Nu-mi face țara de jăle,
Că țara mi-ai pustiit
Pe flăcăi i-ai moscălit :
Mi-ai scos boii de la jug
Și feciorii de la plug
Și i-ai dus la bătalie,
Numai Dumnezeu îi știe !...

•

Măi rusule și moscale,
Nu-mi face țara de jăle
Boii nu mi-i dejugă,
Frații nu mi-i depărtă,
Că eu când te-oi blăstăma
Cu iarba ti-i legănă,
Ca frunza ti-i spulberă :
Frunza 'n toamnă când pălește,
Codrul când îngălbinește
Și vântul mi-l vântuește...

*

Foaie verde lemn uscat,
Rusule, neam blăstămat,
Când ți-a fi mai greu de chin,
Să fii ca mine strein,
Când ți-a fi traiul mai drag,
Să fii ca mine — iobag,
Să te văd umblând pribeag,
In opincă și toeag,
Cerând mila de la prag !...
Când ți-a fi jugul mai greu —
Să te-ajungă chinul meu !...
Când ți-a fi traiul mai bun —
Să te văd printre nebuni !...
Când îi fi mai cu noroc —
Să te văd arzând în foc :
Să văd cum te prinde para,
Cum mi-ai ars tu inimioara,
Cum mi-ai pustiit tu țara !...

*

Foaie amară de migdale,
Măi rusule, măi muscale,

Când ți-a fi mai dor de lume —
Să te văd, ca râma 'n humă,
Când ți-a fi mai dor de soare —
Să te văd la închisoare,
Fiare 'n mână și 'n picioare :
Fiarele să-ți ruginească,
Oasele să-ți putrezească...
Iar dea fi și s-a 'ndură
Dumnezeu de te-a ierta :
Să-ți răsară soarele,
Să-ți usuce ranele,
Să se adune cioarele
Din toate ponoarele
Să-ți strângă oscioarele,
Să-ți cante prohoadele, —
Piște toate luncile,
La toate răscrucile,..
Iar de a fi și s'a 'ndură
Dumnezeu câți va iertă,
Să tot umble cu cerutu,
Cum umblă orbu cu untu,
Pe la porțile streine,
Cerșind un darab de pâne :
Să cerșești din porți în porți,
De sufletul celor morți,
Iar la porți te latră câinii
Pân ți-or da un drab de pâne !
Măi rusule om hain
Să te-ajungă al meu chin
Și blestemul meu din plin,
In vecii vecilor, amin !

Toate aceste cântece auzite și scrise de la baba *Catrina Hâjden* de 78 ani, din satul Brânzeni, județul Bălți (Basarabia).

II.

Frunzulița de mătăasă
La Moldova cei frumoasă
Crește floare lângă floare,
Mândru Soare m'ai răsare,
El două surori mai are :
De părinți l'o depărtat,
Surorile nu-s în sat...
Frunzulița trii masline,
Lungă-i drumu 'n țări streine,
Cine să duce nu vine :
Că s'o dus și-on frate-al meu
Și-i uitat de Dumnezeu...
Când ași ști că ne-ar veni,
Cărărușa i'ași pligi :
Și de iarbă și de nalbă,
Și de schini cu floarea dalbă,
Și-ași așterne, pânză albă,
Ca să vie mai degrabă :
Pânză albă de zăpadă
Din munți și pân' în ogradă :
Fratele drumul să-și vadă
Piște țara lui întreagă...
S'o mai dus două surori
Mândre — revărsat de zori.
Când a-și ști că s'ar întoarce
Poduri piște zări a-și face :

Zorilor —
Surorilor
Pod di fer —
Albastru cer,

Arcuit
Cu curcubee,
Ghintuit
Cu mii de stele...

Fratele de s'ar întoarce
Poduri piște mări i-ași face :
Pod de aur — piște mare,
Ca să treacă de călare

Și de-argint —
Piște pământ

Din streini, de la hotară.
Să se'ntoarcă în a lui țară...

(Auzit de la baba *Maria Cătana*, 67 ani, din satul Brânzenii-Vechi, județul Bălților Basarabia).

III.

Foaie verde a nukului,
Jălui-m'ași și n'am cui,
Jălui-m'ași casei mele :
Casa me-i plină de jele
Din pământ până'n podele.
Jelui-m'ași și n'am cui,
Jălui-m'ași Prutului :
Prutul vine tulburat
Și pe mine-i supărat...
Jelui-m'ași și n'am cui
Jelui-m'ași Nistrului :
Nistrul și-a uitat de mine,
Rătăcit prin țări streine.
Jălui-m'ași și n'am cui,
Jălui-m'ași cucului :

Cucul are cuculiță
Eu la dânsu n'am credință.
Jălui-m'ași și n'am cui,
Jălui-m'ași codrului:
Codru-i jălnic ca și mine
Frunza-i pică de suspine,
Jălui-m'ași și n'am cui,
Jălui-m'ași câmpului:
Câmpul are floricele
Lu-i de mine nu îi jele...
Jălui-m'ași de-al meu dor,
Jălui-m'ași munților:
La munți inima-i de piatră
Nu vreau durerea să-mi creadă...
Jălui-m'ași și n'am cui
Jălui-m'ași cerului:
Cerul are stele multe,
Nu vrea jelea să-mi asculte...
Jălui-m'ași și n'am cui,
Jălui-m'ași soarelui:
Soarele lucește în cer,
Da eu de durere pier.
Jălui-m'ași c'oi să mor:
Nici de jele, nici de dor,
Da de umbra spinului,
De mila streinului...

(De la *Marioara Bejenaru* din Brânzenii-Vechi, județul Bălți).

IV.

OF ȘI VAI DE NOI!

(Să cântă pe melodia „Nu-s parale, nu-s“..

Oi-oi-oi oi-oi,
Of și vai de noi.
 Cade frunza de pe pom
 Și ne duce la prieom, *)
 Of și vai de noi!
Oi-oi-oi oi-oi,
Of și vai de noi:
 Of, măi frate, cum ne duc,
 La cânele cel de turc,
 Of și vai de noi!
Oi-oi-oi oi-oi,
Of și vai de noi:
 Cum ne mână tot în sus
 La păgânul cel de rus,
 Păgânul de rus!
Oi-oi-oi oi-oi,
Of și vai de noi:
 Of, mai frate Trandafir,
 Cum ne mână la Sibir,
 Of și vai de noi!
 Cum ne duce la Manjur,
 La Mucden și Portartur...
 Of și vai de noi!
Oi-oi-oi oi oi,
Of și vai de noi:
 Of, măi frați, ce de-a nărod,

*) Prieom—recrutare.

Și ne duce la pahod, *)

Of și vai de noi!

Oi-oi-oi oi-oi,

Of și vai de noi:

Of, măi frați, n'avem noroc,

Că ne mână drept în foc,

Foc! foc! foc!

Oi-oi-oi oi-oi,

Of și vai de noi:

Cum ne despărțesc de țară

Și ne mână drept în pară.

Pară, pară!

Oi-oi-oi oi-oi,

Of și vai de noi:

Cum ne mână, ca pe boi,

Și ne tae ca pe oi,

Oi, oi, oi!

Oi-oi-oi, oi-oi

Of și vai de noi:

Inapoi din bătălii,

Câți ne v'om întoarce vii,

Vii, vii, vii!

Oi-oi-oi, oi-oi,

Of și vai de noi

Of, măi frați și măi flăcăi,

Câți v'om putrezi prin văi,

Văi, văi, văi!

Oi-oi-oi, oi-oi

Of și vai de noi:

Impărate Neculai,

*) Pahod—război.

Nu ne duce drept la rai,
Vai, vai, vai !
Oi-oi-oi, oi-oi,
Of și vai de noi :
Dă-ne drumu din rășboi,
Să trăim în sat la noi,
Noi, noi, noi !
Oi-oi-oi, oi-oi,
Of și vai de noi :
Dăne drum' din foc și pară
Să murim la noi în țară,
Țară ! Țară !

(Dela *Vasile Romanaș* din Brânzenii vechi, județul Bălților).

V.

Păsăruică păsăre,
Tu nu ești din țara mea,
Să-mi spui maica ce făcè
— Cocè pâne și plângè
Și pe murgu 'l potcogè
Și la tine să găte...
— Spune-i pânea s'o mănânce
Și potcoavele să strice...
— Pe ceal deal, pe ceal ponor,
Spune-mi, maică, undi să mor ?
De mirozna hânților,
De dorul părinților,
De mirozna florilor,
De dorul surorilor,
De mirozna brazilor,
De durerea fraților !...

Veniți frați, veniți surori,
Și mă 'mpodobiți cu flori,
Veniți moși, veniți mătuși —
Și mă 'mpodobiți cu ruji...
Câte păsări au zburat
Maica de tăte-o 'ntrebat,
Numai una că i-o spus,
Că durerea m'o răpus...
Că m'o văzut într'o grădină
Mă umbrăm subt o solcină,
Subt o floare, subt on spin —
Tocmai negru *de strein*,
Negru, negru și pătat
Și la inimă săpat:
Nu săpatu de cuțit —
Da săpatu de cuvânt,
De jugul cu jurământ...
Lăsai casă, lăsai masă,
Lăsai, maică, sănătoasă...
Și m'o dus *streini* dea acasă...
— Taci nu plânge, maica mea,
C-ai rămas în țara ta...
— Da de unde eu n'oi plânge
Că vr'o doi ani mi-ai supt sânge,
Și *dușmanii* te-o luat,
De mine te-o 'nstreinat
De țară te-o depărtat,
In pământ strein te-o îngropat!

(De la *Vasile Santlu*, din sat Bursuceni, jud. Bălți).

VI.

Frunză verde de aclaz,
Lungă-i drumu la Capcaz,
Lungă-i, lungăi și bătut
De la cap pân la sfârșit:
Nu-i bătut de car cu boi
Da-i bătut de *recruți noi*,
Nu-i bătut de car de lemn
Da-i bătut *de moldoveni...*
Of, sărmanii, văi de noi,
Cum ne mână din napoi,
Și ne duce tot în jos,
Unde-i câmpu m'ai frumos...
Câmpușor cu iarbă verde,
Nime umbra nu-ți mai vede,
Numai păsări despre amiază
Cu aripioarele umbrează,
Câmpușorul cel cu flori:
Trei ani nu mai vezi surori!
Câmpușoru cu verdeață
Vai de-acuma de-a mē viață...
Sărmana frunză de-alun,
Mult ne-o spus de aista drum...
Sărmana frunză de nuc,
Mult mi-o spus că-am să mă duc
Oh, sărmanul leuștean
Cum ne-o spus c-oi fi oștean,
Oh, sărmanul fir de-aclaz
Mult mi-o spus el de Capcaz:
Mult mi-o spus de dealuri nante,
De noroadе minunate,

De neagra streinătate,
De care-am avut eu parte...
Sărmana frunză de fag
Cum mi-o spus   ce-am să trag,
Sărmana frunză de teiu,
Cum mi-o spus   c m să  eiu!

(Dela Maria Jolondcouschi din satul Badragii noi, jud. Hotin).

VII.

Frunză verde de solcină,
Cresc trii flori intr'o grădină
Eu mă plec-ele se 'nchină :
M  cunosc că s nt streină...
Eu mă plec să le miros
Ele pleacă floarea 'n jos,
Eu mă plec să le eu în s n,
Ele m  'ntreabă de strein :
De streinu ce-am rămas
Tucma-s negru pe obraz :
Negru, negru  i pătat,
De părinți is blăstămat,
De surori is depărtat,
 i de frați demult uitat...
De c t maica m  f c ,
Mai bine-on pom r s d  :
De rode, de nu rod ,
P s ruicele-s umbr 
 i maica poman -av ,
Streini nu mă prohod ...

(Vasile Sandu din Bursuceni jud. Bălți).

VIII.

Frunză verde și-on chirău,
Nu-mi cată, puicuță, rău,
Tu rămâi în satul tău :
Satul tău îi ca on rai
Te iubești cu cine vrei!...
Numai eu prin țări streine
De nu mă mai știe nime...
Florică trii gărnate,
Mă sbucium și zi și noapte,
Să-mi fac streinelul frate :
Cum nu faci din apă lapte —
Așa nu faci streinul frate...

IX.

Florică trii alune,
Cine-i străinel ca mine ?
Numai mierla din pădure
Îi streină ca și mine...
Cucușor cu pana sură,
Vara vii, toamna te duci
Mult ma mier ce m'ai mănânci ?
— Mănânc putregai de fag,
Și beu apă din bulhac
Și cânt codrului cu drag...
Glasul meu cine-l aude —
Inimioara 'n piept îi râde,
Da umbra ta cine-ți vede —
Nu mai calcă iarba verde!...

X.

Frunză verde toporaș,
Of, bădiță fudulaș,
M-ai iubit și cui mă lași?...
— Nu te las streinilor,
Da te las părinților
Să le fii de mângâele,
Ca și luna pintre stele...
Eu mă duc la loc departe,
Unde n'am surori, nici frate,
Nici măicuță cu dreptate,
Nici tovarăș de pe-aproape,
Nici vecini mai cunoscuți,
Că mă eu dragă necruți,
Și mă duc la rus departe —
Pe lume 'n streinătate...

(Dela Matei Buruiană din Condrătești jud. Bălți).

XI.

Foaie verde și-o lală,
De cât maica mă făcè,
Mai bine-un pom răsădè,
De rodè de nu rodè
Măcar frunză tot făcè —
Să umbrè cine trecè,
Și maica pomană-aveà...
Că maica când m'o făcut —
Tare bine i-a părut —;
Când o dat la legănat —
Tare rău m'o blăstămat

Și m'o blăstămat cu foc,
 Să umblu din loc în loc,
 Și m'o blăstămat cu pară —
 Să umblu încujur de țară...
 Omul de blăstăm nu scapă —
 Din leagăn și pân la groapă :
 Blăstămatu 'n lume fuge —
 Și blăstămul il ajunge...
 Foaie verde mătostat
 La ce maică m'ai lăsat
 Țările de 'ncunjurat
 Și vața-de-blăstămat...
 Mă culc sara ne'nchinat
 Și mănânc-beu nespălat, —
Că-s streinului-argat .
Bate l Doamne pe strein,
Să mă scăp și eu de chin l...

(Andrii Proslav, din sat. Bursuceni, jud. Bălți).

XII.

Frunză verde de mohor,
 Plânge-mă, maică, cu dor,
 Că ți-am fost și eu fecior,
 Și-am scos boii din ocol
 Și plugu de sub șopron
 Și m'am dus la cel ogor :
 Nici o brazdă n'am brăzdat
 Și potirea m'o urmat
 Ca-și câinii m'o 'ncunjurat
 La *prieom* *) că m'o 'ndreptat...

*) Prieom—recrutare.

Eși, măicuță, 'n deal la cruce
Și-i vede 'ncotro m'or duce:
De m'or duce 'nspre vaczal —
Să știi bine că-s moscal, *)
De m'or duce 'nspre Ades —
Să știi bine că-s ales;
De m'or duce 'nspre apus —
Să știi — vieața mi-o răpus!...

Dela Matei Buruiană din Condrătești jud. Bălți).

XIII.

Frunzuliță de pelin
Lungă-i drumu la Hotin,
Lungă-i lungă-i și bătut:
Nu-i bătut de car cu boi,
Da-i bătut de necruți noi...
Necruți noi și mănunței,
Ci să duc de pe la noi
Și ni-i duce tot în jos —
Unde-i câmpu m'ai frumos...
Mărg în jos ca noureii
Negri ca-și călugăreii,
Mănunței ca flutureii...
Sui, măicuța, 'n deal la cruce,
Și-i vede tu cum ne duce,
Cum ne duce ca pe boi
Și ne tunde, ca pe oi...
Și-mi strâng chica vălurele,
Și me-o leagă 'n testemele,
S-o trimăt la nemurele,
Să ni-o bocească cu jele...

*) Moscal—in senz de ostaș.

XIV.

Cucușor cu pana proastă,
Nu-mi cânta tu la fereastă,
Eu is fată nu-s nevestă...
Cucușor cu pana sură,
Picaț-ar limba din gură,
Să-ți rămâie gura lină,
Cum am rămas eu streină.
De streină ce-am rămas,
Numa-s neagră pe obraz...
Neagră, neagră și pătată
Și de cei streini mâncată...
Moșii și mătușele —
Nu-mi prè deschid ușele,
Frații cu surorile —
Nu-mi prè bat cărările...
Vreau să-l fac pe strein frate,
Da streinu-mi roagă moarte :
Că străinu-i rău ca schinu
Și-i amar ca și pelinu :
Eu mă pun să mă umbresc —
Mai tare mă dogoresc,
Eu ași vrea să mă'ndulcesc —
Și mai rău mă amărăsc...

XV.

Frunză verde trii arginți.
Am fost una la părinți,
Ca și luna între sfinți :
Ca luna de luminoasă,

Ca soarele de frumoasă...
Me-o venit un pui din sat —
Și părinții nu m'o dat...
Și-o venit un rău din lume
Cu v-o dousprece nume
Și-o legat calu de gard.
El in casă când o 'ntrat :
Ușele o asudat,
Icoanele s'o 'nturnat,
Fereștele s'o stricat...
Si-o vorbit o vorbă-două
Și părinții lui m'o dat...
Păsărică din pădure,
Du-te la părinți și spune,
Că m'o dat să-mi fie bine
Și m'o dat în mâni streine,
Și m'o dat la loc departe,
Piște Nistru, în ceia parte :
Ni-i căsuța sub pădure,
Și patu de mărăcine
Și pernuța de ciulină —
Tucma-s neagră de streină...

(*Mărioara Bejenaru* din Brânzeni jud. Bălți).

XVI.

De cât maica mă făcē
M'oi bine-un pom răsade,
Un pom viu lang'o fântână.
Și mă chema apa bună
Cine, cine tot trecē
Focul sătei își stângē
Bodaproste tot zicē —

Și maica pomană-avè...
Frunzuliță baraboi
Ne-o făcut maica pe doi :
Unu marți și unu joi
Și-o 'mplut țările cu noi...
Frunzuliță lozioară
S'o pornit maica pin țară
Cu straile subsioară,
Să ne strângă grămăjioară :
Să ne strângă —
Să ne plângă...
E a strânge nu ne-o strâns —
Numai ne-ă 'ntărtat la plâns...
Din toate maica te scoate,
Da din două nu te poate :
Din prieom*) și de la moarte !..
Când gândesc că toamna vine,
La prieom, ca să mă duc,
Nici nu beu, nici nu mânânc,
Ca și coarna mă usuc...
Coarna-i coarnă de pe pom,
Da eu is suflet de om !..
Of, măi frate, frățioare,
La Boianca**) 'n ogrăjioară
Strâng recruții grămăjioară
De la noi-de la Isvoară ***)
Și să uită 'n iastă țară —
Unde-o lucrat astă vară...
Cine știe, cine știe

*) Prieom-recutare.

) *) Boianca și Isvoară—sate pe malul Nistrului în județul Soroca, Boianca-ii punct de recrutare.

Inapoi de-a să mai vie
Peste patru ani și-o vară
La măicuța lui, în țară !..

(Dela *Maria Tudos* din Frumușica, jud. Soroca).

XVII.

Frunzișoară măr mustos,
Drag mi-o fost omu frumos
Și din față și din dos,
Și calare și pe jos...
Frunză verde trii alune
Drag mi-i a trăi pe lume,
Of, dacă nu am cu cine!
Frunzuliță pui de nuc,
Vine toamna să mă duc...
Frunzuliță lemn tochtit,
Ica toamna c-o venit:
Eu mă duc, puica rămâne,
Cu jele și cu suspine...
Taci, puicuța, nu m'ai plânge,
Ca inima mi să frânge
Și din trup imi curge sânge...
Puica plânge și oftează,
Și pe fața lăcrămiază...
Plângemă, puică, cu dor
Cât mai sânt pin *Bălțișor* *)
Plânge mă și cu suspin.
Cât mai sânt pe la *Holin*
Ca dacă m'oi depărta,
Mult in cale mi-i cătă

*) Bălțișor—Bălți, capitală de județ cu același nume.

Și de mine nu-i mai dà...
Mergi, puicuța, 'n pas mai tare.
Ca dà soarele 'n disară,
Plânge puica — să omoară...
Frunză verde lozioară,
La Nistru, la mărgioară
Să strâng frații gramăgioră,
Și să uită 'n iasta țară,
Unde-o arat asta vară:
Și-o sămanat grâu-săcară,
Grâu de vară cu săcară,
Numai Domnul deii samă,
C-o rămas tot în pământ...
Și pe noi, vai, ne-o pornit...
La slujbă-la muscălit
Of, dà, Damne, ploaie și vânt —
Zilele de *împlinit*,...
Și dà ploaie cu bulbuci,
C-atuncea-i bine de slugi
Să n'ai grija calului —
În țara moscalului,
Nici arma soldatului,
Nici slujba împaratului!...

(Toadere Cazacu din sat Coșcodeni, țin Bălților).

II.

CÂNTECE DE DOR ȘI JALE.

(XVIII—LXI)

XVIII.

Primăvara când sosește,
 Garofița mē,
Tot pământu înverzește,
 Garofița mē,
Și cu flori să împodobește,
 Garofița mē,
Și totu să mângăește,
 Garofița mē,
Numai inimioara mē,
 Garofița mē
Nu să poate mângăe,
 Garofița mē...
Toate păsărelele,
 Garofița mē,
Își umbresc aripele,
 Garofița mē,
Numai una n'are somn,
 Garofița mē,
Și zboară din pom în pom,
 Garofița mē,...
Și strigă : Ion ! Ion !
 Garofița mē!...
Frunzulița de-ărnăut,
 Trandafirul meu,

Ionel de piște Put,
Trandafirul meu,
Mult ma mier. cum ai trecut.
Trandafirul meu ?...
Am trecut din val în val,
Garofița mē,
Pân ce-am dat de ista mal,
Garofița mē,
Și-am venit trimis de crai
Garofița mē,
Ca să ne *unim în trai,*
Garofița mē!
Frunzuliță de-alion,
Garofița mē,
La livada lui Ion,
Garofița mē,
Sus pe-un nuc cu frunza rară,
Garofița mē,
Cântă-un cuc de să omoară,
Garofița mē...
Da mai jos în rămurele,
Garofița mē,
Cântă două păsărele,
Garofița mē:
Una cântă 'n glas mai jos
Garofița mē,
Pentru-a nostru trai frumos,
Garofița mē
Alta cântă 'n glas subțire,
Garofița mē,
Pentru-a noastră *despărțire,*
Garofița mē...

*Pahărel de moarte-ași bē,
Trandatirul meu,
Despărțire n'ași mai vrē,
Trandafirul meu!...*

(Nathalia Nemirovski din Flămânzeni jud. Bălți)

XIX.

Frunzișoara trii zmicele,
Plina-i inima de jele,
Ca Nistru de chetricele,
Frunzișoara odolean,
Plin mi-i trupu de alean,
De venin și de amar,
Ca Nistru din mal în mal,
Ca Nistru din mal în mal...
De cât amoraș să-ți faci —
Mai bine de boli să zaci:
De pe boală te ridici,
Dar de-amor m'ai rău te strici...
Frunzișoara și-o lalē,
Săraca inima mē,
Iar a prins a mă durē:
Nu mă doare cum să doare,
Mă doare 'n piept și 'n schinare,
De nu pot merge călare...
Nici călare nici pe jos,
Ca un om neputincios...
De blăstăm de fata mare —
Ma usuc de pe picioare...

XX.

Frunzișoară de-alunică,
 Cine are ibovnică —
 Lui îi pare noaptea mică...
 Cine-o avut și-acum n'are,
 Trupul lui hodină n'are...
 Cine iubește și lasă,
 Chicii carnea de pe oasă :
 S'o mânânce vermii jos,
 S'o șuchească cioarele,
 Să vie cucoarele,
 Să umple ponoarele...

XXI

Cătă-i țara Românească,
 O ființă femească,
 Nici n'o fost să se vestească —
 S'o vezi, maică n'o mai uiți!..
 Fața albă, ca și crinul,
 Ochii albaștri ca săninul,
 De te 'nbată ca și vinul —
 S'o vezi, maică, n'o mai uiți!..
 Ea-i frumoasă ca și-un soare,
 Pe-a ei buze-frăgișoare,
 Da cu mândre lăcrămioare —
 S'o vezi, maică, n'o mai uiți!..
 Înspre șes și înspre munte,
 Unde sânt frumoase multe,
 Lângă dânsa — toate-s slute —
 S'o vezi, maică, n'o mai uiți!..

Am văzut-o chiar și-asară,
Am văzut-o astă-zi iară,
Dorul ii, vai, mă omoară —
S'o vezi, maică, n'o mai uiți !...
Dintr'o sută, dintr'o mie
Una este Anisie,
Care foarte-mi place mie —
E mi-o, maică, de soție !..

(*Nathalia Nemirovski* din Flămânzeni jud. Bălți).

XXII.

Florică și-un chirău,
Nistrule pe malul tău
Crește iarbă și dudău,
Să pască și murgul meu...
De la Nistru pân la Prut —
Murgu apă n'o băut...
Hai murgule 'n pas mai tare
S'ajungem la Prut cu soare —
Și-i bē apă mărgătoare...
Murgu paște și nechiază
Puica plânge și oftează...
Taci, puicuță, nu oftă,
Cărărușa mi-oi mută
Diladeal de casa ta :
Când oi trece și-oi cântă,
Inimioara ți-oi strică...
Când oi trece-oi șuera
Inimioara ți-oi dărma —
Pe-a ta și pe-a mâne-ta...

XXIII.

Floricică pană neagră,
 De cine dorul se leagă,
 Nu-i pară lucrul de șagă,
 Că de mine s'o legat,
 Parcă nu-i lucru curat...
 Câmpușor cu iarbă verde
 Nime umbra nu ți-o vede:
 Numai păsărelele
 Să umbresc aripele,
 Și puica sprincenele, —
 Care-mi dă durerile...
 Inimioară cu lacată,
 Când te-oi discue v'o dată,
 Să te vadă-o lume toată,
 Cum ești tu de 'ndurerată...

XXIV.

Frunzuliță măr domnesc,
 De când, puică, te iubesc,
 Noaptea nu mă hodinesc,
 Ard în foc și nu simțesc...
 Cine trece și mă 'ntreabă —
 Ce-am slăbit așe degrabă,
 Eu le spun de ce-am slăbit,
 C'am fost tânăr și-am iubit!...
 Și-am iubit o dulce floare
 Cu lungi ghâță pe spinare,
 Ghâță soare — revărsate —
 De m'o scos din sănătate..

Bate vântul-iarba culcă —
Dorul puicei mă usucă,
Bate vântul — iarba scoală —
Dorul puicei mă omoară...
Bate vântul aburește —
Dorul puicei mă topește :
Când î-mi vine puica 'n gând —
Mă usuc ca frunza 'n vânt...

XXV

Frunză verde lilieac,
La căsuța cu ceardac,
Acolo să chic să zac —
Să vie cine ni-i drag,
Să-mi pue mâna la cap,
Să mă întrebe de ce zac ?
Eu nu zac nici de on rău
Numa-i zac de dorul tău...
Frunză verde vizdogie,
Păsăruica cânipie,
Spune-i puiului să vie —
Nu ție — atâta mânie :
Că de când s'o mâniet
El pe mine nu m-o mângăet
Și de când s'o suparat —
Puiul nu m'o dezmerdat...

XXVI.

Frunzuliță trii alune,
La fântâna din pădure
Jură puiul către mine,

Că pe mine m'a iubi,
Cât va fi soare pe lume :
Soarele m'o asfințit —
El pe mine m'o urât.
Puișor nu socoti,
Că de dor m'oi prăpădi
Că eu când te-oi blestemă,
Ca roua ti-i scutură
Ca iarba te vei uscă
Ca țerna ti-i măcina...

(Liviu Rusu dela *M. Rusu* din Camenca județ. Bălți).

XXVII.

Frunzuliță băț de stege,
Nuștiu luna pe cer merge,
Ori puica la apă trece?...
Când ași ști că-i puica mē
Me-ași da drumul ca o stē,
Ca o stē prealuminoasă —
Să-mi văd puica de frumoasă...
De frumoasă —
Ii preă aleasă
De fudulă —
Ii prē destulă...
Câte stele sânt pe cer
Toate 'n zori de ziuă pier,
Dar ca luna —
Nu-i nici una,
Că lucește totdeauna!..

(Liviu Rusu dela *Ileana Buză* din Glodeni Jud. Bălți).

XXVIII.

Frunză lată depe baltă.
 Bine-am mai trăit odată,
 Frunză 'ngustă de pârâu
 Nici de-acum n'om trăi rău,
 Floricică alb-albastră
 S'o stricat dragostea noastră.
 Floricică galbioară
 V'om tocmi-o 'n primăvară,
 Floricică vișinie,
 Cum a fost n'o să mai fie !..

(L. Rusu dela *Elena Buză* din Glodeni Jud. Bălți).

Bată-l Dumezeu, să-l bată,
 Cine ne-o pus lampă, 'n poartă :
 Luminează ulița toată
 Nu pot trece la amantă...

(Elena Buză).

XXIX.

Pe drum mărg, pe drum gândesc
 Cu cine să mă 'ntâlnesc
 Două vorbe să-i vorbesc,
 Inima să-mi răcoresc.
 Inimioară cu lăcată
 Când te-ai discuē odată
 Să te vad'o lume toată
 Cât ești tu de 'nveninată.
 Că mila de la măicuță.
 Tare-i bună și mulcuță.
 Și mila dela bărbat
 Ca și-un schinișer din gard...

(Dela *Catinca Varzar* din Chetriș ți. Bălților).

XXX.

Frunză verde de mohor,
 Pi cel deal, pi cel ponor,
 De trii ori eram să mor :
 De pușcă și de pistol,
 Da odată
 De harmată : *)
 De-a cui jele, de-a cui dor ?
 De-a matali, pușor !
 De-acui jele, a cui dorință ?
 De-a matali, puiculiță !
 Frunzuliță trii butuci,
 La livada cei cu nuci,
 Crește-on pom mare rotat —
 Eu sub dânsu șăd culcat,
 Pe cărarea cu solcine
 Vine-on șerpe drept la mine :
 Nu știu îi șerpe, ori îi leu
 Ori îi pușorul meu...
 De când puiu ni s'o dus
 Eu trii flori la poart'am pus,
 El imi trimete scrisoare —
 Să-i trimăt și lui o floare,
 Da eu îi trimăt răspuns,
 Că din trii una s'o prins...

(*Mărioara Bejenaru*, din Brânzeni jud. Bălți).

XXXI.

Frunză verde lemn de nuc,
 Vine toamna să mă duc
 La cânele cel de turc

*) Harmată — tun.

Să-i măsur grajdul de lut,
Să-mi aleg on căluț murg:
Murgușor, în frunte breaz —
Să mă scoată din năcaz,
Pantanog de trii picioare,
Ca să margă 'n pas mai tare...
Hai, murgule 'n pas mai mare,
S'ajungem în sat cu soare,
Să trăgem la fată mare,
La mândra la chiotoare...
E ne-a da basma cu floare
Să-m șterg murgu de sudoare:
De sudoarea vântului,
De greul pământului...

(*Mărioara Bejenaru, din Brânzenii-Bălților*).

XXXII.

Ține-mă, puicuță, bine
Cât m'ai sânt pe lângă tine,
Că dacă m-oi depărta —
Mult în cale mi-i căta...
Câte păsări or sbură
De toate mi-i întrebă:
„N'ați văzut un pui al meu,
Spune-ți pentru Dumnezeu!”
— L'am văzut într'o grădină
Să umbre subț o solcină
Negru, negru și pătat
Și de puică depărtat...
Ofi, cum sara o 'nsărat
Puiul mi s'o arătat

Și ne-am dus într'o grădină
La plimbare 'n sara lină...
De la corn de grădinuță
Me-o eșit o vrăbiuță
Și me-o spus ca să-l țin bine,
Că-i cu milă pentru mine...

(Natalia Nemirovski, din Flămânzeni-Bălți).

XXXIII.

Frunză verde și-on chirău,
Auzi, puică, ce-aud eu,
Că te țin părinții rău,
Pentru că te iubesc eu...
Nu te iubesc nici c'on rău —
Te iubesc ca să te ieu,
Nu te iubesc într'o șagă —
Da te iubesc că-mi ești dragă...
De când, puică, te iubesc,
Ard în foc și nu simțesc,
Și ca ceara mă topesc,
Noaptea nu mă hodinesc...
Când adorm somnul mai bine,
Atuncea visezi la tine :
Prind a plânge și-a oftă
Și norocu a-mi blăstămă.

(Vasile Sandu din Bursuceni jud. Bălți).

XXXIV.

Frunză verde liliac,
Frunză măr uscat,
La copacul cel rotat,
Frunză măr uscat,

Şede Gheorghieş culcat,
Frunză măr uscat,
Şi Măriţa-i cată'n cap,
Frunză măr uscat...
Lasă-i cate, nu-i păcat,
Frunză măr uscat,
El la dansa mult a'mblat,
Frunză măr uscat,
Şi pe drum şi pe cărare,
Frunză şi-o păstrare,
Şi pe glod şi pe uscat,
Frunză măr uscat...
De la noi a triilea casă,
Frunză de mătasă,
Arde-o lampă luminoasă,
Frunză de mătasă...
La Măriţa cei frumoasă,
Frunză de mătasă,
Că părinţii nu-s acasă,
Frunză de mătasă,
Şi Gheorghe o oblicit,
Frunză măr pălit,
Pe cărare-o rătăcit,
Frunză măr pălit,
Nu mult tare-o zăbovit,
Frunză măr pălit,
Şi cărarea o găsit,
Frunză măr pălit...
La Măriţa o sosit,
Frunză măr pălit...

(Vasile Sandu din Bursuceni jud. Bălţi)

XXXV.

Frunză verde de lion,
 La livada lui Ion
 Toate păsărele dorm,
 Numa-i una n'are somn
 Și sboară din pom în pom
 Și strigă : Ion, Ion...
 Ține-ți murgu la pripon :
 Ție murgu ți-or fură,
 Două fete dintr'on sat
 Și-o nevastă cu bărbat,
 C'acelea te-o fermecat...
 Ca ele știu buruene
 Și le sapă dar pe stele
 Și le fierb în trii ulcele ;
 Și le-or fierbe sorocite
 Pentru Ionel gătite,
 Că ele sânt otrăvite :
 Ionel, când a gustă,
 Maică-sa a sughița...

XXXVI.

Frunză verde lozioară,
 La Nistru, la mărgioară,
 Arde codru — lasă pară,
 Plange-on pui de să omoară...
 Taci, puiule, nu mai plânge,
 Că cu lacrimi nu m-ii stânge...
 Roagăte lui Dumnezeu
 Să-ți ierte năcazul meu,

Că n'ai făcut nici un rău :
De-ai fi avut v'un rău tu poate
Nu trecei de iasta parte,
Că 'notând apa te luă
Si valurile te 'necă,
Și malur'le te astupa...

(*Matei Buruiană* din Condrătești jud. Bălți)

XXXVII.

Sub poala de codru verde
O zare de foc se vede :
Nu, știu-i zare, ori îmi pare,
Ori îi muc de lumănare...
Cat la lună — luna-i sus,
Cat la juguri — boi nu-s,
Dar ce-mi trebui puică boi,
Când sântem noi amândoi...

*

Piște deal piște toloacă,
Mărg voinici cu cai la apă,
Of, of, of, puicuță dragă,
Mergi, copilă, și-i adapă...
Tu-i adăpi și îi te 'ntreabă :
— Ce ești tânără și slabă ?
Eu v'oi spune ce-am slăbit —
Am fost mică și-am iubit :
Am iubit o piatră scumpă
Si șad c-o urgie slută :
Cu propiaua gardului
Cu argatul satului.

XXXVIII.

Mai suem în deal la mori,
Of, of,
Și chiuem de trii ori,
Măi! măi!
Și-mi vină din sat surori,
Măi! măi!
Mândre ca și niște flori,
Măi! măi!
Așa-mi vine uneori,
Of, of, !
Să beau otravă să mor,
Of, of, !
Dar mai stau și mai gândesc
Măi, măi!
De ce să mă prăpădesc,
Măi, măi!
Când am zile să trăesc.
Măi, măi!

(Vasile Sandu din Bursuceni jud. Bălți)

XXXIX.

Foaie verde măr uscat,
Tare m'am m'ai săturat,
Satele de 'ncunjurat,
Streinii de suparat...
Frunzișoară lozioară,
Fa Măriță, Mărioară,
Făți un legănaș afară
Da fâl aproape subț agut,

Când oi trece să te-aud,
Să mă plec să te sărut,
Și-apoi iară să mă duc...
Fa Măriță Mărioară,
Făți un legănaș afară,
Că m'ai rupt la inimioară...

(Vasile Sandu din Bursuceni, jud. Bălți).

XL.

Busuioace, busuioace,
M'ai cearcă la iarmaroace,
Și-mi vezi puiul ce mai face ?
Zi-i încoace să m'ai vie,
C'un cuvânt să mă mângâie...
Rabdă inimă și taci,
Că tu toate mi le faci...
Rabdă e pân la o vreme,
Pân să imple de durere...
Femeia, când zice : zău,
Atunci face e m'ai rău...
Astă vară n'o fost vară,
Da o fost un foc și-o pară,
De m'a ars la inimioară...
Am sămanat busuioc —
Și-o eșit pară de foc,
Am sămanat floricele
Și-o răsărit dor și jele...

(Vasile Sandu din Bursuceni, jud. Bălți).

XII.

Mă sculam de dimineață,
 Frunză nintă creață,
 Mă 'ntâlnem cu puica 'n față,
 Frunză nintă creață..
 Și-o sărutam cu dulceață,
 Frunză nintă creață...
 La fereastra din ocol,
 Frunză și-n mohor,
 Bate murgu din picior,
 Frunză și-n mohor,
 Să mă duc unde mi-i dor,
 Frunză și-un mohor...
 La puicuța la oblon,
 Frunză băți de corn,
 Găsam iarba pătulită,
 Frunză și-o răchită,
 Și puicuța aburită,
 Frunză și-o răchită...
 Vântul bate, aburește,
 Frunza solzi de pește,
 Vântul bate și-o mângâe,
 Frunză de alămâe,
 Dar nie nu-mi dă bucurie
 Frunza de-alămâe...
 Inimioară cu lacată,
 Frunză și-o gârnată,
 De te-ași Descuē odată
 Să te vadă-o lume toată,
 Frunză și-o gârnată,
 Cât ești tu de 'nveninată,

Frunzuliță și-o gârnată,
Câte lacrimi am vărsat,
Frunză și-un păsat,
Făce-am o fântână 'n sat,
Frunză și-un păsat,
Fântână cu cinci isvoară,
Frunză de cicoare,
De-or bă dușmanii-să moară,
Frunză de cicoare...

(*Matei Buruiana* din Condrătești, jud. Bălților)

XLII.

Eu mă duc și tu rămâi,
 Măi amuraș, măi:
Cu cine-am să mă mângâi,
 Măi amuraș, măi..
Tu te duci, puiule, duci,
 Măi amuraș, măi,
Nici aminte nu-ți aduci,
 Măi amuraș, măi,
De pânea care-o mănânci,
 Măi amuraș, măi,
De dulceața poamelor,
 Măi amuraș, măi,
De mirozna florilor,
 Măi amuraș, mai,
De dorul surorilor,
 Măi amuraș, măi,

Undi te duci și cui mă lași,
Of, măi amuraș,
Pe mână la doi vrăjmași,
Of, măi amuraș!...

(*Matei Buruiană din Condrătești-Bălți*).

XLIII.

Frunză verde merișor,
Iubitul meu pușor,
Da de mine nu ți-i dor?
Ba ni-i dor de vreau să mor...
Când m'a uit la casa ta
Nu m'ai pot mai mult răbda:
De-ași ave-un cuțit la mine,
Să dau eu odată 'n tine,
Să lovesc adoilea 'n mine
Să-mi trag moartea dela tine...

(*Zaharia Bejenaru din Brânzeni*).

XLIV.

Foaie verde trii văzdoage,
Am călcat din salce 'n salce,
Și-am trecut Prutu dincoace,
Dar puiul neu văd ca zace,
Zaci, puiule, ori te scoală,
Ori m'ai dă-mi și mie-o boală,
Amândoi ca să murim
Să ne pue 'ntr'un săcriu,
Și să ne'ngroape odată,
Să se miere o lume toată
De iubirea cea înaltă!

(*Nathalia Nemirovski din Flămânzeni-Bălți*).

XLV.

Plângeți ochi și lăcrămați,
Că voi sânteți vinovați,
Ce vedeți—tot nu lăsați,
Și tot nu m'ai aveți sați...
Câte lacrimi am vărsat
Făceam o fântână 'n sat :
O făceam cu cinci izvoară,
De-or bea dușmanii—să moară...

XLVI.

Zina badei, Zină,
Vin' la badea vină,
Că badea tea lua
Nu tea lepadă...
Maică-ta de-ți zace
Cu țolul să 'ntoarce...
Las'o las' să zacă
Pe scânduri să 'ntoarcă :
Pe scânduri de brad,
Că m'o blăstămat
Și m'o depărtat,
În țara rusască
Să nu mă găscă...

XLVII.

Garofiță înflorită,
Garofița mea,
Ce ești tristă și mahnită,

Carofița mea...
Sau de amoraș gătită,
Garofița mea ?
Trandafir mirositor,
Trandafirul meu,
Pentru ce mă faci să mor,
Trandafirul meu...
Pentru tine pătimesc,
Trandafirul meu
Și de viață mă sfârșesc,
Trandafirul meu.
Din copilăria mea,
Te-am iubit să—fii a mea,
Garofița mea...

(*Matei Buruiană din Condrătești jud. Bălți*).

XLVIII.

Frunzulița trii alune,
Mânele pe piept oi pune
Și din gură tot oi spune
Să nu-ți faci amor pe lume...
Ardăte-ar, bădița, focu,
Cum ne-ai prăpăstit norocu
Și ne-ai dat tu scârba 'n viață.
Trai cu lacrimi pe față...
Batăte-ar nevoile,
Ca și'n codru ploile...
Pentru chin și sbuciumare
Ardăte-ar la inimiară,
Răsipiteoi de pe-o stâncă
Intre-o râpă mare—adâncă

Fara maluri, făr'de fund
Să-ți rupi capu, să-ți dituni...
Trăsnite-ar de sus din ceri
Ne iartat să mori—să pieri:
Ne iartat de Dumnezeu,
Și de sufletețul meu...

XLIX.

Frunzișoară poamă neagră
Limba'n gură mi se leagă,
C'un fir de mătasă neagră...
Răsaî lună mai degrabă,
Să se vadă pin livadă,
Să-mi cosăsc pelin și iarbă —
Să-i dau murgului să roadă...
Murgu roade și nechiază,
Puica plânge și oftează...
Taci, puicuță, nu oftă
Că bădița te-a luă...
Ia să-ajungem păn la toamnă —
Să bem vin — să mâncăm poamă...
Iacă poama s'o cules —
Altă puică ți-ai ales,
Iacă poama s'o calcat —
Altă puică ți-ai luat...
Tu cu vorba mai purtat,
Ca pe-un dobitoc legat :
Dobitocu-i dobitoc,
Vrai il duci la iarmaroc,
Și il vinzi cu-a lui noroc...
Mai iubit ca pe-o copilă —

Mai lăsat ca pe-o streină,
Mai iubit ca pe-o cucoană —
Mai lăsat ca pe-o vădană...
Eu nu-s floare din grădină —
Să mă poarte toți pin mână,
Eu nu-s floare de căpșună —
Să mă poarte cu minciună...
Nu crede, bădiță, bine,
Că ții face răs de mine,
Că eu, când te-oi blestema,
Ca roua tii scutură,
Ca și roua de pe flori —
De blăstămul meu să mori!..

L.

Frunză verde lozioară,
De la Liuba mai la vale,
I'un isvor cu apa tare,
Cine be din'trânsu moare...
De la Liuba mai încoace,
Lângă puiu cel de zace —
Ii isvoraș cu apă rece —
Cine-o be de-acolo-i trece,
N'am știut că bem și eu —
Să-mi treacă de dorul tău...
Isvoraș cu apă rece,
Dare-ar Dumnezeu să sece,
Să rămâie pietrele,
Și să moară fetele,
Să rămâie flăcăiașii,
Unde-or vede stâlpi de piatră —

Să le pară trup de fată,
Și s'alerge șapte-odată,
Să plângă ii ca mișeii,
Și să ragă ca vișeii...

LI.

Frunzuliță măr domnesc
Iar mai stau și mă gândesc,
Pe ce drum să mă pornesc,
Cu puica să mă 'ntâlnesc
Două vorbe să-i vorbesc,
Și-apoi să mă dispărțesc...
Ici în vale la isvor,
Bate murgu din picior —
Să-i dau fân și orzișor,
Să-i pun șaua binișor,
Să mă duc unde mi-i dor...
Trec Prutu pe jumătate
Mă prinde puica de spate :
„Stăi, puiule, undi te duci,
Cui mă lași numa'n papuci ?..
Poartă-te, puicuță, bine,
Că mai sânt voinici ca mine !"..
„Măcar fie câtă frunză
Crește'n codru pe copaci —
Ca mata ii nu mi-s dragi !"..

LII.

Frunzișoară trii cristale
Omul nu moare de jale,
Da nici multe zile n'are :

Să usucă pe picioare,
Ca și-on trandafir în floare :
Îi uscat și dogorit
Nici de soare, nici de vânt...
Beau-a-și azi și beau-a-și mâni
Beau-a-și zile-săptămâni,
Beau-a-și șaua și'un taftur —
Eu de murgu nu mă 'ndur...
Să te duci, bădiță, duci
Rătăcind pin văi și lunci —
Pân ce-i da de râpi adânci,
Pân ti-i fărâma de stânci. .
Murgul tău să poticnească —
Mâna dreaptă să-ți sclintească,
Mâna stângă să ți-o frângă,
Să te vadă și părinții,
Că-i blăstămul puiculiții...

LIII.

Of, de-amar și de urât,
Nu văd iarbă pe pământ,
Nici soarele răsărind...
Nuștiu luna pe ceri merge,
Ori puica la apă trece ?
Când a-și ști că-i puica mē
Mi-aș da drumă ca o stē,
Ca o stē pre luminoasă,
Să-mi văd puica de frumoasă...
De frumoasă ce eră —
E acasă nu 'nsară,
Da 'nsară pe la fântână

Cu doi voinicei de mână :
Unu îi duce cofița,
Altu-i săruta gurița...
Frunzulița de săcară,
Fa, Măriță, Mărioară,
Ce-am grăit noi astă vară :
Ce-ai grăit tu către mine,
Că tu-i merge după mine...
N'ar ajunge maică-ta,
Că mi-o stricat dragostea...
N'ar ajunge măta bine,
Că m'o stricat de la tine,
Mi-o rupt inimioara 'n mine...

LIV.

Frunzuliță leuștean,
Câte zile-s într'un an,
Toate le petrec amar,..
Fămă, Doamne, ci mi-i face :
Fămă, hulubaș, de-argint,
Ca să sbor pe subț pământ —
Păn la maica la mormânt...
N'am venit eu nici c'un rău —
Am venit să mă jălui eu...

LV.

Foaie verde și-o alună,
Zice lumea că nu-s bună,
Că eu cânt sara pe lună...
Oi cânta dar și pe stele,

Că ni-i plin trupu de jele
Și inima de durere...
N'o rămas inimă 'n mine,
Nici cât un grăunț de pâne,
Dar și-ace cât o rămas —
M'ai tăta de jele-o ars!..

LVI.

Frunză verde de doi nuci,
De ce puică te usuci ?
De unde nu m'oi uscă
Dac' ai zis că mi-i lua,
Când s'or coace poamele —
Merele — prăsadele...
Poamele și s'o mâncat
Da, mata, nu m'ai luat...
Nu-s eu, puică, vinovat,
Părinții nu m'o lăsat,
Mi-s părinții inimoși —
Despărțesc oameni frumoși...

LVII.

Frunzuliță de răgoz,
Cine tae lemne 'n dos,
Ionel, băet frumos...
Cine tae lemne 'n față ?
Ionel cu chica creață,
Creață, creață câte-un fir,
Cu gurița — trandafir...
Frunză verde de-afion,

La livada lui Ion,
Toate păsărele dorm,
Numai una privighiază —
Tot suspină și oftează
Și zboară din creangă în creangă,
Și strigă, Ioane dragă!..
Mândra mă privighitoare,
Nu plânge cu lăcrămioare;
Taci nu suspina în zori —
Că de jale mă omori,
Nu ofta nu suspină —
Că mi-ai rupt tu inimă...

(Gheorghe Furtună din Bursuceni Jud. Bălți)

LVIII.

Frunzuliță de măr dulce,
Mă suem în deal la cruce,
Să-mi văd puiul cum să ducе
Să ducе-ducе ca vântu
De huе tucma pământu,
Pe-un cal bun de călărie,
Cu trii ruji în pălărie
Cu biciu de liliac,
Ardă-l focu mult mi-i drag!..
Și mi-i drag și nu pre drag,
Floare 'n calea lui mă fac:
Florica câmpului,
Mirozna pământului...
Copilița bălăoară,
Ți-am adus o veste 'n casă,
Că ibovnicu te lasă...

Las' să 'nsoare sănătos,
Ardă-l focu ticălos...
Cine iubește și lasă
Daiear Domnu lui pedeapsă,
Cine iubește și   —
Daiear Domnu lui ce-o vr .

(*Maria Jolondcouschi* din Badrajii vechi, Jud. Hotin).

LIX.

Frunzișoara  i-o lal 
Of, sarmana puica m ,
Unde-s eu  i unde-i  :
Piște mun i  i piște apă,
Nu-i măicuță, da nici tată,
Nici puicuță sprincenat ...
Of, d , Doamne, ca să zac
Intre-o grădină cu mac,
Cu m nu a dupa cap...
Of, d , Doamne, ca să pei
Intre-o grădină cu tei,
Cu m nu a 'n s nu ei...
Of, d , Doamne, ca să mor,
Intre-o grădină cu flori,
Cu capul pe chepti or...

(*Toader Cazacu* din Co codeni jud. Bălți).

LX.

Frunzișoară  i-o cicoare
Of, a m , iubită floare,
Garoaf  mirositoare,

Of, a mē, puică iubită,
Mult îmi ești impodobită
Și la față potrivită :
Fața ta potrivă m'are,
Nici la vorbă – asemenea...
Puiculiță drept ți-oi spune,
Ca și tine alta 'n lume,
Gingașă și mândra floare,
Nu-i la minte, nici la stare,
Nici la stare, nici la mărș,
Nici la trup așa de-ales :
Ca ții trupu delicat,
Și ți-i mărșu legănat...

(Toader Cazacu din Coșcodeni jud. Bălți).

LXI.

De la Nistru păn la Prut,
Murgu apă n'o băut
Hai, murgule, 'n pas m'ai tare
S'ajungem în sat cu soare
Să ne stee puica 'n cale
Cu — alămâi și portocale...
Of, pui puișor dorit,
De ce-asară n'ai venit,
Ori n'ai putut ori n'ai vrut,
Ori părinții te-au simțit?
Eu, puicuță, drept ți-oi spune,
M'am pornit pe drum la tine
Prin pădure prin desime,
Întâlnem cărduri de copile

Și-mi da pâne și masline,
Eu din pâne n'am mâncat.
Din masline n'am gustat.
Și de puică n'am uitat,
Da mi-o fost murgu 'nsătat
Și prin codru-am însărat
Tătă noaptea m'o purtat
Ne băut și ne mâncat :
M'o purtat murgu 'n spinare
De pe cale pe cărare
Păn ce-am dat peste matala
Și-am sosit la chiotoare...
La casa cu neamuri multe
Mărg cărările bătute,
Numai la căsuța mē
Crește o buruiană rē :
Cum ași face eu s'o săp,
Norocelu să nu-mi scăp,
Să mi'l pun la casă 'n prag
Să vie cine mi-i drag...
Nevastuica duneată
Copila n'ai mărita ?
— N'o mărit că-i tănără,
Ca mlădița agiră...
Și nu știe treaba 'n casă,
Nici a țasă, nici a coasă...
Am nedejde că-i frumoasă
Și tot a ține e casă.

(Dela Vasile Rotaru din s. Trilănești, jud. Sorocei)

III.

ŞUGUBEŢE ŞI GLUMETE.

(LXII — CXIII).

LXII.

SÂRBA POPILOR

Sârba popilor, părinte,
Haide s'o jucăm :
Pozele caftanului
In brâu să ridicăm!
Nu-i da fata după mine,
Părinte Ioachime,
Co-i ține-o foarte bine,
Părinte Ioachime,
Cu pâne și cu măslină,
Părinte Ioachime !
La Bârlad, la iarba verde,
Părinte Ioachime,
Că nici naiba nu te vede
Părinte Ioachime,
Cât te ține noaptea 'ntreagă,
Părinte Ioachime,
Noi să bem-mândra să dreagă,
Părinte Ioachime !
Tot să bem, să chefuim,
Părinte Ioachime,
La bele și la nevoe,
Părinte Ioachime,

Noi să nu ne m'ai gândim,
Părinte Ioachime,
Pân la miez de cântători,
Tot să bem la vin!
Iar nevoia omului,
Părinte Ioachime,
Las'o 'n voia Domnului,
Părinte Ioachime,
Sârba popilor părinte,
Hai dar s'o jucăm,
Poalele caftanului,
In brâu să ridicăm!

(Toader Cazacu din Coșcodeni, jud. Bălți)

LXIII.

La Moldova mândru soare
Crește floare lângă floare,
Păsăruică Mărioară
Ce-ai sburat în iastă vară
Peste Prut, în ceia țară...
Tu strein și eu strein —
Hai în codru — și-om bea vin...
— Vinu 'n codru-i veninos —
Despărțește om frumos...
Ia'n auzi codru vuind,
Vin trii balauri șuerând,
Vine vulpea 'n doi papuci
Trierând la noi, la nuci...
Frunzuliță de negară
De-ași ajunge 'n primăvară

Să-mi fac casă și cămară
 Și-o rochiță gălbioară
 Să ies pe porțiță-afară,
 Cine ma vede-să moară.
 Ori să moară, ori să chiară,
 Vin' la maica să mă ceară :
 De m'ă da de nu m'ă dà,
 Scrie'n carte că-s a ta,
 Pe fereasta oi sbura
 Și pereche ne-om lua...
 (Liviu Rusu de la Liuba Rusă din Patrușeni județ. Bălți)

LXIV.

Frunzuliță trii grănate,
 De trii ani și jumătate
 Tot aista gând mă bate
 Să trec Prutu 'n ceia parte,
 Să mă duc în hârgilie
 Să-mi eu cal de călărie
 Și cușmuță brumărie,
 Și ștrăiță gișinie
 Și cibote 'n fudulie...
 Mai injosu de la lună
 Este-un popă de cunună :
 Of, părinte blagocine,
 Ține-un gălbanaș în mână,
 Cununăma și pe mine...
 Păn ce el m'o cununat
 Toata lumea s'o miarat,
 Icoanele s'o 'nturnat,
 Fereștele-o lăcrămat...
 Ce-am iubit și ce-am luat...
 (Marioara Bejenaru din Brânzeni, Jud. Bălți).

LXV.

Frunzulița și-o solcină,
 Tu strein și eu streină :
 Hai în codru să trăim —
 Amândoi să ne iubim.
 Și ne-om face-un bordeș
 Cu martacii de cireș,
 Cu ușori de clocotici —
 Și-om trăi ca doi voinici!..
 Bat-o vina hirovancă,
 Nevăstuică brașovancă :
 Bine be și bine joacă !
 La prichici cu gura largă
 Și cu cămeșuica neagră,
 Nici malai nu vrè să coacă...
 Lasă lumea s'o graească
 Nevăstuică ca aieasta,
 Balae cu ochi albaștri
 Nu-i în sat la dumneavoaștri...
 Bat-o vina hirovancă —
 Nevăstuică brașovancă...
 Câtă-i vara chiar de mare
 Ea doarme 'ntinsă la soare
 Și să învălește cu sacu
 Și doarme pân ce-o e dracu...
 N'are 'n casă pâne-sare,
 Da e crăhnește la soare,
 Și 'n livadă n'are poame —
 E doarme moartă de foame...
 Bat-o vina hirovancă,
 Codrencuță, codruleancă,

Bine bè și bine joacă,
La prichici cu gura largă
Și cu cămeșuica neagră,
Nici malai nu vè să coacă,
Nici la deal nu prè aleargă...
Lasă lumea s'o grăească,
Nevăstuica ca aiéasta,
Balae cu ochi albastri
Nu-i în sat la dumeavoaștri!

(*Vera Hajdeu* din Brânzenii Vechi Jud. Bălților)

LXVI.

Măriță Măriță
Tânără fetiță,
Ce m'ași îndură
Și ți-oși cumpară?
Cersei de ghiocei —
De triizeci de lei...
— C'așă-i, domnulei,
Că'ncă n'am purtat...
Măriță Măriță
Tânără fetiță,
Ce m'ași îndură
Și ți-ași cumpară?
Papucei și caloșei —
De optzeci de lei...
Cașei, domnulei,
Că 'ncă n'am purtat...
Măriță, Măriță,
Tânără fetiță,
Ce m'ași îndură

Și ți-ași cumpara ?
Rochi alba de matasă
Ca să-mi fii mie mireasă,
Mărița frumoasă !..
C'așă-i, domnulei,
Că 'ncă n'am purtat...

(Dela *Zaharia Bejenaru* din Brânzenii Vechi Jud. Bălți).

LXVII.

Bulgăraș de ghiață rece
Iarna vine, vara trece,
N'am cu cine m'a petrece :
Cu cine m'am petrecut,
S'o dus și n'o mai venit,
Nu știu caii l'o râpit
Ori pământul l'o sorbit,
Ori Prutu l'o inghițit.

LXVIII.

De urât m'am dus în lume
Și urātu după mine,
De urât m'am dus în Prut,
Da Prutu bolborosè
Și urātu mă găse,
Dăi, măicuța, patru boi
Să mă descunun 'napoi...
— Macar da-mi și vaci cu lapte
Cununia-i pân la moarte.

(Dela *Catinca Vărzar* din s. Chetriș, jud. Bălți).

LXIX.

Frunzișoară și-un grăunte,
 Copilița de la munte,
 E-ți barizu de pe frunte,
 Că ți-or stârni vorbe multe.
 — Lasă lumea să grăească
 Vorbe rele să-mi stârnească,
 Că de toate nici nu-mi pasă,
 M-o facut maica frumoasă,
 Cu boerii șad la masă :

Cu boeri —
 Cu ofițeri,
 Cu feciori —
 De negustori,
 Cu boeri— cu ghinarari,
 Cu feciori de gospodari.

(*Toader Cazacu din Coșcodeni jud. Bălți*).

LXX.

Frunzulița clocotici
 Plin îi codru de voinici,
 La tot pomu—patru-cinci.
 Numai unul din carare
 Strângă în gurița mare,
 Că ibovnică el n'are.
 Taci, voinice, nu striga,
 Ca de n'aiba nu-i scăpa,
 Ți-a veni ibovnica.

(*Dela Alexandru Hajdeu din Brânzeni, jud. Bălți*).

LXXI.

Frunză verde de mătăasă
 Dă-mi drumă, puicuța 'n casă,
 C'afară plouă de varsă...
 Las' să ploaie că nu-mi pasă,
 Că m'ai am v'o trii in casă...
 Nu catà la doi, la trii —
 Da catà la ochii mi-i :
 Ochii mi-i și cu-a matală
 Când s'ar face tot pe-o vale —
 Ar înflori tot o floare...
 Unde-or fi oameni m'ai mulți —
 La mine să nu te uiți,
 Că oameni-s pricepuți
 Și ne-or spune la părinți :
 Părinții ne-or blăstăma,
 Dragostea ne-or dărama...

(Alexandru Hajdău din Brânzenii Jud. Bălți).

LXXII.

Frunză verde de trii flori,
 Rău îi omu băutori :
 Și-o băut el tot comându,
 Și-o rămas puica să-și vându...
 Frunză verde trii curnuți
 Piște Prut, la Cernăuț,
 Duc nevasta de vândut...
 E-o eșit în cale-on turc :
 „Ce vrej, bade, pe femeii ?”
 „O sută cinzeci de lei!..”

„N'ăți, bade, un ban mai mult,
Că nevasta me-o plăcut!..“
Turcu banii număra
Da nevasta lăcrăma...
„Leagă, bade, banii bine
Și du-i la copii cu milă...“
O venit bețivu — acasă :
„Tată, unde-i mama noastră ?“
„O rămas în mahala —
Să vă cumpere ceva...“
„Tata, mamă nu m'ai vini,
Unde-i mama dē nu vini?“
— „Măi băeți, voi de-ați trăi —
Tata mama v'a găsi...“
— „Alta mamă nu ne trebui,
Adă-ne pe mama noastră —
Mama noastr'a fost cu milă,
Nu ca maștera streină...“

(Dela *Aviuta Artermii* din Brânzenii Vechi Jud. Bălți).

LXXIII.

Frunzuliță trii usuci,
Fa, Măriță, undē te duci,
Numa'n fuștă și'n papuci,
Așă dreasă, sprintioară,
Parcă ești o căprioară?
Ia mă duc la cel isvor —
Să-mi eu apă în ulcior,
Să mă spăl pe obrăjăi —
Să fiu dragă la flăcăi...
Fa Măriță Mărițică,

Copiliță frumușică,
Badea tău îți e țaran
Și să poartă cu suman!...
Măcar poarte și surtuc —
Ca de dor eu îl usuc...

LXXIV.

Frunzuliță de săcară
La Nistru, la mărghioară
S'o strâns frații grămăgioară
Și 'ntre dânși o surioară...
„Surioară Mărioară,
Ce ți-i fața gălbioară :
Că săponu ți-i așe,
Ori ghileala că ți-i rê?!
Huește Prutu, huește,
Lumea știu că mă hulește,
Nu huește apa rece,
Dare-ar Dumnezeu să sece,
Să rămâie chetrela —
Să trec să-mi văd fetele...
Dare-ar Domnu soarele
Și să ardă florile,
Să trec cu picioarele —
Și să-mi văd surorile...

LXXV.

La crâșmuța din pârlouge,
Este vin de trii soroace,
Cine bè copchii nu face...
N'a știut și maica mé

Poate-ar fi băut și ȃ:
Pe mine nu mă făcȃ...
De cȃt maica m'ȃ făcȃ
Mai bine-on pom rȃsȃdȃ :
Rodȃ poame, nu rodȃ,
Vara frunzȃ tot avȃ —
Mȃcar pasȃr'le umbrȃ —
Și pomanȃ tot avȃ
Cine-o zice cȃ-i cȃnt rȃu,
Fȃcȃ-și casa la pȃrȃu,
Cine-o zice cȃ-i cȃnt bine —
Facȃ-și casa lȃngȃ mine...

(Ana Teodor Hajdȃu din Brȃnzeni, Jud. Bȃlȃi)

LXXVI.

Frunzȃ verde baraboi,
Mȃrioarȃ hȃi,
Eu și — asar'am fost la voi,
Mȃrioarȃ hȃi,
Și te-am gȃsit ȃntre doi,
Mȃrioarȃ hȃi,
Și-am dat mȃna cu-amȃndoi,
Mȃrioarȃ hȃi...
Ne-o pȃrut cȃ-s miravoi, *)
Mȃrioarȃ hȃi,
Da ȃi niște ciobȃnoi,
Mȃrioarȃ hȃi...
De cȃt dam mȃna cu-amȃndoi,
Mȃrioarȃ hȃi,
Mai bine-mi murȃ doi boi,
Mȃrioarȃ hȃi,

*) Miravoi-judecȃtor de pace.

Și-o sută cinzeci de oi...
Marioară hăi,
Și părinții amândoi,
Mărioară hăi...

LXXVII.

Irinuță de la munte,
Ce ți-ai pus percică 'n frunte ?
Și-apoi râzi-râzi,
Și-apoi râzi-râzi :
Ha-ha-ha, gurița ta,
Răzășcuță fa !

Irinuță de la munte,
Ai se-auzi tu vorbe multe...
Și-apoi râzi-râzi,
Și-apoi râzi-râzi,
Ha-ța-ța, gurița ta,
Răzășcuță fa !

Las's'audă că nu-mi pasă,
M-o făcut maica frumoasă...
Și-apoi râzi-râzi,
Și-apoi râzi-râzi,
Ha-ha-ha, gurița ta,
Răzășcuța fa...

De frumoască —
Sunt aleasă,
De fudulă —
Sunt destulă
Și-apoi râzi-râzi
Și-apoi râzi-râzi

Ha-ța-ța gurița ta,
Răzeșcuță fa!
Nu mă fă, bădiță, dudă,
Că nu-s dudă, nici vădană
 Și-apoi râzi-râzi...
Eu-s o fată smoleană —
Mulți voinici am pus la boală.
 Și-apoi râzi-râzi...
Ține-te, bădiță, bine,
Că te-oi pune și pe tine...
 Și-apoi râzi-râzi
 Și-apoi râzi-râzi
Ha-ța-ța gurița ta,
Răzeșcuță fa!..

(Dela Vera Hajdeu din Bârzanii-Vechi Jud. Bălți)

LXXVIII.

Frunză verde de malai,
Of, bădiță Neculai,
Frumoasă nevastă ai!
Când ași ști c-ar merge'n rai —
Ia-și da șaraban cu cai...
Dar așa știu că n'o merge,
Că îi drag a se petrece:
Și cu badea și cu lelea
Păn ce-o rămâne cu pielea...
U-chiu-chiu să beu rachiu,
Da disară-a cui să fiu?
La aceal cu brâu verde,
Ardă-l focu, bine-i șede!
Da pe-aceal cu ochii negri —

Nici odată nu-l mai credi,
Da pe-aceal cu ochii verzi —
Fugi pe lume — să nu-l vezi!

(*Vera Hajdeu* din Brânzeni, Jud. Bălți).

LXXIX.

Frunzuliță de-arnăut,
Copilă de piște Prut,
Dă-mi gurița să-ți sărut...
Eu gurița nu ți-oi da —
Limba 'n gura mi-i mușca:
Mușcătura de soldat —
Ca și de-on căine turbat...
„E-mă, bădiță, cu tine...
Te-ași lua-te eu cu mine
Da-că-i drumu grunzuos —
Nu-i pute merge pe jos...
„E-mă, bădiță, cu tine...
Te-ași luate eu cu mine,
Dacă-i drumu petricele —
Nu-i pute merge de jele...
„E-mă, bădiță, cu tine...
Te-ași lua-te eu cu mine,
Da mii drumu pe-on pârau —
Eu cât lumea nu te ieu!..

(*Vera Hajdeu* din Brânzenii-Vechi jud. Bălți).

LXXX.

Cât am fost și-am holteit,
Floarea maculu-am iubit,
Dac'am dat la însurat —

Floarea bradulu-om luat...
Toată lumea s'o miarat —
Ce-am iubit și ce-am luat:
C-am iubit frunză de gie —
Și-am luat mare urgie...
De urgie fug pe lume,
Da urgia după mine:
„Fugi, urgie, de la mine,
Da urgia grapă să ține...
— „Of, nănașă-nănășică,
E-ți urgia de la mine!„
— Taci, cinule, nu hui,
Zvoană 'n lume nu stârni,
— La logodnă ți-o plăcut...
La logodnă c'am fost bat
Și la zestre m'am uitat,
Și urgia am luat.

(*Murioara Bejenaru din Brăzeni jud. Bălți*).

LXXXI.

Mai Costache-Constantine,
Nu-i schimba murgu cu mine?
Eu cu tine n'oi schimbă
Că mii drag a mă plimbă,
A plimbă pin mahală —
Să-mi privăsc ibovnica,
Cum ne-o plimbă maică-să;
Ne-o plimba și ne-o mustra,
După mine n'o lăsă
Of, bădiță, Constantin,
Poartă-te mai fanteziu,

C-o zis maica că m'a dà
După fudulia tă.

[(*Marioara Bejenaru* din Brânzeni jud. Bălți).

LXXXII.

Nu-s parale, nu-s,
Nu-s parale, nu-s,
Nu-s parale mărunțele
Și copile frumușele,
 Nu-s, nu-s, nu-s!
Sânt parale, sânt,
Sânt parale, sânt,
 Sânt parale mărunțele
 Și copile frumușele,
 Sânt, sânt, sânt!..
Orb am fost eu, orb,
Orb am fost eu, orb,
 Orb am fost eu la vedere,
 Când m'am dus să-mi ieu muere,
Prost am fost eu, prost,
Prost am fost eu, prost,
 C'am iubit o rozachie,
 Și-am luat o păpădie,
 Prost, prost, prost!
Pom am fost eu, pom,
Pom am fost eu, pom,
 Pom am fost cu frunza lată
 Și-am rămas creangă uscată
 Pom, pom, pom!

LXXXIII.

DRAGOSTEA

Dragostea de copiliță —
 Ca zama de prepeliță,
 Dragostea de flăcăuaș —
 Ca zama de costranaș,
 Dragostea de fată mare,
 Ca fasola din căldare,
 Da dragostea de flăcău —
 Ca zama de ciocălău...
 Dragostea de nevăstuică —
 Ca zama de păsăruică,
 Dragostea de vătăoi —
 Ca oghiala din gunoi,
 Dragostea de preoteasă —
 Ca zama de curcă grasă, —
 Dragostea de preuțel,
 Ca și zama de vițel...

(Zaharia Bejenaru din Brânzeni, jud. Bălți).

LXXXIV.

Măicuță mă rog la tine,
 Nu mă da după Vasile,
 Să-mi fie sâlă de zile,
 Da da-ma după Ion,
 Că-i frumos și galanton...
 Maica nu m'o ascultat
 După Vasile m'o dat...
 Frunzuliță de năgară
 De-ași ajunge 'n primăvară

Să-mi fac casă și cămară
Să mă bată vânt de vară
Să-mi stângă fața de pară,
Și dorul din inimioară...
Frunzuliță baraboi,
El cosăște la trifoi,
Da eu cu iubitu-acasă —
Bem la vin și stăm la masă...
El cosăște la mohor
Da eu beau la vin cu dor
Din gurița lui Ion...
El cosăște la pelin,
Da eu beau cu Costantin,
El cosește la chirău,
Da eu beu cu cine vreu
Ca să-mi stâng amarul meu,
El cosește la pârlodge
Da eu beu cu cine-mi place
Facă lumea or ce-ar face
Numai mie dee-mi pace :
Ardo focu lume ră —
Cum îmi poartă vorbele,
Ardo focu lume proastă —
Cum îi sânt eu de năpastă !

(Zaharia Bejenaru din Brânzeni-Bălți).

LXXXV.

Frunză verde aînăut,
La iarmaroc piște Prut
S'o dus omu bețivan
Cu nevasta de vândut...

E-o eșit în cale-un turc :
— „Ce ai, bade, de vândut ?
„O nevestă, ca o floare,
Ruptă, turcule, din soare :
Ochi albaștri, bălăoară,
Ți-a sta tronc la inimioară...
— „Ce vrei, bade, pe femeii ?
„O suta cinzeci de lei !...
— „N'ați o suta alb'-albastră,
Și dă-mi, badiule, nevasta !...
— „Fugi, turce, că nu-i de tine,
Ca nevasta-i ca o zână...
— „N'ați o sută, n'ați o mie
Dă-mi, bade, nevasta mie“...
Turcu banii numără,
Nevăstuica lăcrămă...
Piște Prut la iarmaroc
O fost târgu cu noroc,
O venit bețivu-acasă
Și-o svârlit banii pe masă...
— Unde-i tata mama noastră ?
Măta-i suta iast' albastră...
Vinde, tată, iști doi boi
Și-adă mama înapoi...

*

Frunza verde grâu mărunț,
Of, of, of, of, of !
La târgul de piște Prut,
Duc femeia de vândut...
Of, of, of !...
Iaca turcu-o oblicit,

Și 'nainte i-o eșit...
— „Ce cei bade pe femei ?
„O sută cinzeci de lei !...
— „Să trăești, bade, să-i bei !...
Turcu banii numără,
Da femeia lăcrămă...
Taci femeie, nu mai plânge,
Că la bune curți te duce..
Ardă-i focu curțile,
Să nu-mi scoată mințile...
Ardeo focu de Turcie
Să-mi scap țara de urgie
Și viața — din grea robie,
Și casa — din sărăcie...

(Zdharma Bejenaru din Brânzeni-Bălți).

LXXXVI.

Frunză verde vișini coapte,
Dragostele ne-ălungate,
Nu te-aduc la bune fapte,
Da te-aduc la fapte rele :
Nici la târg nu le poți vinde,
Nici la crâșmă le poți be...
Tra—le-a—le-a, bade Vasile,
Cine te-o făcut pe tine,
Așă nant și așă subțire,
Cum i-ți șede numai bine,
M-ai c'ași merge după tine !
Când ți-oi mai lega beția,
Când me-oi spune bogăția !
Bogăția-i ți hărcuța,

Bețișoru și cușmuța...
Țiharcuța-i trii carboave,
Trie carboave — trii brașoave,
De cinci lei eu te-am jucat
De-un izluc — rachiu ți-am dat,
De doi lei cinste ți-am făcut,
De-o rublă te-am dizmerdat,
Da de-un leu te-am sărutat...

(Zaharia Bejenaru din Brânzeni-Bălți).

LXXXVII.

Nevastuica din Cornești,
Cu bărbatu cum trăești?
Ia trăesc și eu ca'n drum —
Azi-o palmă, mâni-un pumn!...
Stăi barbate, nu mă bate
Că pe ceas îți fac bâcate:
Și ți-oi face borș cu nere
Și l'oi drege cu porumbele...
Macar drege'l cu zahar —
Că borșul tău îi tot amar...
Eu îi pun branză pe masă —
El ma e di cozi prin casă.
Eu îi pui zamă de pui —
El mi-arată biciu'n cui;
Eu îi pun zamă de rață —
El î-mi spune, că îi greață,
Eu îi pun zamă de cucuș —
El mi-arată ochii roși,
Îi pun zamă de gânsac —
El mi-arată ochi de drac!...

(Zaharia Bejenaru din Brânzeni-Bălți).

LXXXVIII.

Frunzuliță ceapa roată,
 Eu de-aseară șad la poartă,
 Da tu dormi dormi-re-ai moartă!
 Taci, bădiță, nu m'ai zice,
 Limba 'n gură să nu-ți chice :
 Nu mă blăstăma că dorm,
 Că m'o pus maica la zacon,
 La zaconul țăsători
 De cu sară păn în zori...
 La țăsut prin spată rară —
 Să nu ies sara afară,
 La țăsut prin spată deasă —
 Să mă țin mai mult de casă !..

(Zaharia Bejenariu din Brânzeni-Bălți)

LXXXIV.

Frunză verde aguriță,
 Eși, fetiță, la portiță,
 Și dă-mi apă și guriță...
 Eu guriță nu ți-oi dà,
 Că nu sânt de sama ta,
 Că nu-s floare de bostani —
 Să-mi dau gura la ciobani,
 Da sânt floarea florilor,
 Zavistea surorilor,
 Eu sânt floarea florilor —
 Și mândria domnilor...
 Floare, nu te lăudă,
 Că nu ești de sama mea,

Că și-aseară la fântână
Te-am văzut cu doi de mână —
Amândoi ciobani la stână :
Unul î-ți ține cofița,
Unu-ți săruta gurița...
Nu-i drept, bade, ce-mi spuseși.
Că era doi voinicei,
Crescuți tot pe călușei,
Pentru ochisorii mei...

(*Vasile Sandu* din Bursuceni jud. Bălți).

XC.

Frunză verde trii lalele,
Mă 'nsurai, luai muere,
Vai de păcatele mele !
Mă uitai eu la avere :
La avere, la pământ,
La un bou de priponit...
Averea s'o cheltuit,
Muerea a 'mbătrânit...
Muerea esă pe ușă
Cu capul plin de cenușă —
De muere să-ți faci cruce,
Boul rage și să duce :
Boul ici, boul colă
Boul trece Dunărea,
Tu rămâi cu ră belă,
Cu urâta pururea...
Sărăcuțul, maica mē,
C'am rămas numai cu ă !
Măi Vasile, măi Căline,

Deschideți voi ochii bine.
Și nu vă 'nsurați ca mine :
Nu cățați voi bogăție,
Bogăția m'o 'ncurcat
Și nevoe ne-om luat, —
Totdeauna-i aud gura,
C-o adus bani cu trăsura
Totdeauna-i aud glasul
Că mi-o adus bani cu trasul,
Tot cu aiasta-mi tae nasul...

(Dela Andrei Proslou din Bursuceni jud. Bălți)

XCI.

Frunză verde stânjior,
Ici în valea lui Bujor,
Mă plimbam c'un domnișor :
Mă plimbam cu mare frică
Maicămea nu știe nică...
Da frații când m'o văzut,
Ași de-odată că m'o 'nchis,
Și m'o 'nchis într'o cămară,
Să nu es la domni afară...
Eu mâhnită și 'nfocată
Mă uitam pe sub lăcată,
Și strigam în glas ușor :
— Cavaler și domnișor,
Da de puică nu ți-i dor?...
— Ba mi-i dor de vreau să mor,
Da nu pot veni 'n pridvor,
De mirozna brazilor —
Din pricina fraților,

Care stau noaptea de pândă —
Puișorul ca să-mi prindă...
Frunză verde pintrijel,
I'an cătați și-un domn a neu,
Cum să plimbă singurel,
Ca un pui de iepurel,
Cum să plimbă el pe stele,
Tupiluș pin buruene...
Să te plimbi, bădiță, bine,
Pân'o crăpa inima'n tine,
Dacă nu 'ndrăznești, păgâne,
Să mă scoți de-aici pe mine...
Să te duci, bădiță, duci
Și să fi un rob la turci,
Și s'aduci cu caru apă
Pân ți-o crește barba albă
Și să cari cu carul fân
Pân ce-i muri de bătrân!...

(Anica Ungureanu din Bursuceni Bălți).

XCII.

Florica de pe coastă,
Minte de copilă proastă,
E din vorbă, din cuvânt —
Cade moartă la pământ
Și bădița cel milos,
Cade lângă dânsa jos...
Și-i spune el mii și sute
Pân ce-o scoate dar din minte...
Și-apoi el se dă de-o parte
Și mi-o râde pân la moarte,

Și cu răs viclean îi zice :
„Taci, copilă, nu mai plânge,
Căci bădița te-a lua,
Când a face prunu — mere
Iar stejaru-a face — pere
Și răchita — vișinele,
Și răsteu — mugurele...

(*Dela Matei Buruiană din Condrătești jud. Bălți.*)

XCIII.

Frunzuliță meri domnești,
Mărioară ce gândești ?
— „Ia gândesc, bădiță, bine —
Să vin pe cuptiori la tine...
— „Mărioară nu veni,
Că te-oi bate și-i muri,
Că te-oi bate făr' de milă
Și-i muri făr' de lumină...
Frunzuliță meri domnești,
Mărioară ce gândești ?...
— „Ia gândesc, bădiță, bine —
Să vin pe cuptiori la tine !...
— „Mărioară nu veni,
Că te-oi bate și-i muri,
Că te-oi bate cu prăștinii,
Și te-oi asmuți cu căinii...
Macar bate-mă cu drucu,
Că la tine-mi cântă cucu...

(*Matei Buruiană din Condrătești-Bălți*)

XCIV.

Orb am fost eu la vedere,
 Când am mers să-mi eu muere:
 M'am bucurat la avere
 Și-am luat fără plăcere,
 Că chiar mi-i rușine-a spune —
 Cu cine să ies în lume...
 Că tot blastămă cu glasu —
 Că mi-o adus bani cu trasu,
 Să fie ca 'mpărăteasă
 Din crivat să nu clintească,
 Tot la slugi să poruncească
 Slugile să ne-o slujască...
 Câtă-i ziua nu mai tace,
 Mă judecă cum îi place,
 Din gură-i curg vorbe rele —
 Eu cât să le răbd pe ele...
 Căci numa imblă 'nfumurată,
 La ochi de somn nespălată,
 Cu capu necheptănată,
 Ca o buhnă împănată...
 Măi flăcăi, prietini buni,
 Măi ai me-i prietini buni,
 De vedeți ca vremea vine,
 Voi nu vă 'nsurați ca mine:
 Să luați voi sama bine,
 Și nu vă bucurați la-avere,
 Să luați fără plăcere:
 Mai bine s'o ei saracă,
 Când îi zice tu—să-ți tacă,
 Ție din cuvânt să-ți placă...

Că averea trece dealu —
Iară tu rămâi cu-amaru...
Și chiar ți-i rușine-a spune
Cu cine să eși la lume...
Așa-mi vine uneori —
Să beu otravă — să mor,
Iar m'ai stau și m'ai gândesc
La ce să mă prăpădesc,
Că am zile să trăesc...

(*Matei Burulanu* din Condrătești jud. Bălți).

XCV.

Frunzișoara de cicoare,
Câte păsărele sboară
Toate-mi zic: „bade te'nsoară!”
Numai una—turturè
E din gură îmi zică
— „Vai să nu te'nsori tu brè—
Să-ți ei capului belè :
Că beleaua de 'nsurat,
Nu te lasă sara 'n sat,
Nici ziua pe undi ți-i drag...

(*Matei Burulană* din Condrătești jud. Bălți.)

XCVI.

Frunzișoara trii zmicele,
Bate vântu văturele
Pe deasupra casă-i mele,
Și-mi—aduce—amar și jele—
De la trii surori a mele...
Frunzulița de cicoare

Nu mi-i jële la iubita
A-mi da sama 'n toată sara,
Da mi-i jële, că urâta,
Vrea să-mi stee în cărare —
Și să-mi fie 'n loc de soare...

*

Frunză verde peliniță
Măi băete, măi Gherghiță,
Intră'n casă la puicuță...
Intră'n casă nu te teme,
Că de cine te-ai temut,
Ți-o pus capu la pământ
Și fața la răsărit...

XCVII.

Frunzușoară trii cristale,
S'o pornit racu să'nsoare,
Când colè pe punte'n vale,
S'o 'ntâlnit cu broasca 'n cale...
— „Und' te duci tu, răcușor ?
— „Mă duc, broască, să mă 'nsor,
Să ieu fata de maior —
Să mai fiu și eu boier...
— „E-mă, racule, pe mine,
Că ți-oi duce casa bine...
„Of, broscuță te-ași luà,
Popa nu ne-a cununà,
Că n'ai cap de legăminte
Da nici trup de 'ncingăminte,
Nici de purtat casa — minte...
— „M'ai e-ți sama, rac nebun,

Și nu fii așa fudul...
M'ai e-ți sama pe la toate,
Că ți-s ochii tăi la... spate,
Și te dai ca un șirăt
Toată viața îndărăt...
Și m'ai uitete nicuță,
Că *n'ai cap* de pus cușmuță,
Nici picior de pus ciubotă,
Du-te 'n boala, la bolotă!

XCVIII.

Frunzuliță grâu curat,
M'am pornit după 'nsurat,
Nouă țări eu am umblat
Nouă cai eu am purtat,
Nouă șele-am ponosit,
Nouă cai am obosit
Și ca tine n'am găsit...
Doar la târg la Chișinău,
Era una 'n chipul tău :
Stricățică de vărsat —
La inimă m'o săpat...

XCIX.

Foaie verde peliniță,
Copiliță mândruliță,
Cu părul lăsat pe țâță,
Cam pe țâță, c'am pe spate,
Inima'n mine să sbate...
Cine ești, fetiță, ești,
Numele cum ți-l numești ?

Ești fată sau măritată,
Or din ceri, din ceri — bâcată?...
Florică trii masline,
S'o sărut odată bine —
Să-mi fie 'n trii ani de zile,
S'o sărut odată dulce —
Să-mi fie pe undi m'oi duce...
— Copiliță duneată,
Parcă mi-oi făcut ceva,
De nu te m'ai pot uita...
— „Nimică nu ți-am făcut —
Uită-mă ca să te uit...
— „De uitat că te-ași uită,
Dacă n'ar m'ai însarâ...
Dă-mi gurița să-ți sărut —
Să-mi fie pe undi mă duc...
Eu gurița nu ți-oi da,
Mi-i frică că mi-i mușcă:
Mușcătura de bărbat,
Ca și de-un câne turbat,
Unde mușcă — să rânește
Multă vreme pătimește...
Rămâi dragă sănătoasă
Ca o rujă prea frumoasă...
Mergi, băete, sănătos,
Ca un trandafir frumos...

C.

Frunzuliță de mătasă,
Când s'ar face via 'n casă,
Ași lega-o cu mătasă,

Când s'ar face pe cuptiori —
Ași prăși-o de trii ori;
Când s'ar face via 'n pat —
Ași lega-o cu bumbac
Și-ași călca-o cu piciorul
Și-ar curge vin ca isvorul...
Nu-i nici acru, nici sărat,
Nu-l poți bè de supărat,
Di la deal de casa noastră
Crește-o florică-albastră,
Di la deal de florică,
Pasc cai lui Vasilică,
Da el îi la ibovnică...

CI.

Nanta ești, balae ești,
Cu bărbatu cum trăești?
Ia trăesc și eu c'an drum,
Azi-o palmă, mâini-un pumn,
Și din spate-mi eșa fum...
Stăi, bărbate, nu mă bate
Că m'apuc să-ți fac băcate...
Șăde'n pat ca un mânzat
Și tot cere demâncat,
Și mă 'ntreabă ce-am lucrat?
Eu îi spun c'am depănat,
Două ocă de bumbac
și una de burunciuc *
Să nu fii tu de bucluc...
Stăi, bărbate, nu mă bate,

*) Burunciuc=borangic.

Că m'apuc să-ți fac băcate :
Canaraua-i *) la Chișinău,
Și apa-i la Mogîlău,
Și borșu 'ntre-o vale-adâncă —
Stai. bărbate și-l mănâncă !

CII.

Asta vară ce-o trecut,
Frunză de-arnăut,
Aman bine-am mai trăit,
Frunză în topit,
Cine ne-o stricat pe noi,
Frunză baraboi,
Aibă casa cucului,
Frunza nukului,
Și traiu găngacului,
Frunza macului...
De-i mai zăbovi v'on an,
Frunză leuștean,
Mi-i găsi moarta'n divan,
Frunză leuștean,
De-i mai zăbovi v'o lună
Frunză și-o alună,
Mi-i găsi pe câmp nebună,
Frunză și-o alună,
Cu cosânca ruptă 'n mână,
Frunză și-o solcină,
Legată de-o mătrăgună,
Frunză și-o alună,

*) Canaroua.—Cărd de oi sterpe îngrășate; cazan de făcut
mâncare la stână pentru ciobani.

Să vii la mormânt la mine,
Frunza trii masline,
Să dai țărâna'n patru părți
Frunză de orezi
Și pânza de pe obraz,
Frunza fir de-aclaz,
Și papucii din picioare,
Frunză și-o cicoare
Să mă plângi, să mă jelești,
Frunza de cireși
Să mă scoli, să mă trezești,
Frunză de cireși.
Să te văd, să te zăresc,
Frunza măr domnesc,
Inima să-mi răcoresc
Frunza măr domnesc...

(Dela Eftimia Tudos din s. Frumușica j. Sorocei).

CIII.

Frunzuliță pai ovăs,
Șapte flăcăi de răzeși
Și tăți mărg la judecată
Pentr-un sufletel de fată...
Și dar sudu *) cum o dat?
O dat Sudu s'o ieu eu,
Nu-i pocat de Dumnezeu...
La iubire-am fost părtași,
Da la plâns sângur mă lași...
Cine iubește și lasă,
Ostrovu **) să-i fie casă,

*) Sudu - judecată.

**) Ostrovu - închisoare.

Ceră'n mana și în picioare,
Să nu vadă în viață soare:
Cerele să ruginască —
Manele să-i putrizească...
Dela curte m'ai la vale,
E-un isvor cu apa tare,
Cine-o be' ibovnic n'are,
Să știut și eu că bem —
Și ibovnic nu-mi facem:
Zaci de boală — te ridici,
De ibovnic — viața-ți strâci!

(Dela Teodor Haideu din Brânzeni jud. Bălți).

CIV.

Frunzuliță ceapa roată,
Bine mi-o mai tost odată,
Când eram acasă fată —
La măicuță și la tată...
Da bine-i și la bărbat ---
Biciu'n cui, varga — subt pat...
Vine dela crâșmă bat,
Eu îi spui de harul lui —
El mi-arată biciu'n cui,
Eu îi spun de dimancat —
El e varga de subt pat...
Eu îi pun brânză pe masă,
El mă ă di cozi pin casă,
Eu îi pun răsol de pește —
El cu biciu mă croește...
Bată-l Dumnezeu să-l bată,
Pe Costache barbă lată,

Cum mi-o făcut crăsmă'n poartă —
De-mi umblă și mâța bată...

CV.

Hai, femee, la prășit...
Baiu m'am îmbolnăvit...
Natale, de rău tău —
Mă duc la crăsmă să beu...
Stăi, barbate, merg și eu...
Hai, barbate, la băut,
Că la lucru mi-i urât...
Femee, cu boala ta,
Noi la iarnă ce-om mânca?
Ici în vale, în vâlcică,
Este-o casă mârțică,
Cu streșina plecățică
Cu fereastra mititică,
Nătălița toarce'n furcă,
Da Gheorghită frige-o curcă...
Hai, Natale, și-i mîncă,
Nătălița duneata...
Crapă tu, crapare-ai foc,
Ca de tine n'am noroc...

(*Maria Tudor* din s. Fiumușica, jud. Soroca).

CVI

Frunzuliță de susai,
Dunai, Dunai,
Of bădița Neculai,
Dunai, Dunai,

Frumoasă nevestă ai,
Dunai, Dunai,
Poți să mergi cu dânsa'n rai,
Dunai, Dunai,
Cu căruța cu doi cai,
Dunai, Dunai,
Cai suri, cu hamuri bune,
Dunai, Dunai,
Cine naibă să ți-o fure,
Dunai, Dunai,
U-chiu-chiu să bem rachiu,
Dunai, Dunai,
Da disar' cu cini să fiu ?
Dunai, Dunai !

(*Eftimia Tudor din Frumușica, Sorocei*).

CVII

Frunzuliță de mălai,
M'am pornit drumu la rai,
Hai, puiule, hai...
Eu la rai când am ajuns,
Poarta raiului s'o 'nchis,
Și făcliile s'o stâns...
Pusai mâna pe lacată,
Dumnezeu mi-o scris păcate,
Un car plin și jumătate!..
Hai, puiule, înapoi,
Că nu-i loc și pentru noi!
Eu la iad când am ajuns,
Poarta lui mi s'o deschis...
Făcliile s'o aprins,

Dar în fundu iadului,
Văd breslașii satului
Vornicu cu oca 'n mână,
Starostile *) cu litra plină...

(*Eftimia Tudor* din Frumușica județul Sorocei).

CVIII

Hai, maica, la iarmaroc
Și mi-i cumpara noroc...
Dragul mamii, tu n'ai minte,
Că norocul nu să vinde,
Că norocul de s'ar vinde
Sânt pe lume boeri mari, —
Și l'ar cumpăra cu bani...
Frunzuliță seminoc.
Tot am zis noroc, noroc!..
Păn ce-am dat cu tătu 'n foc...
Dacă-am dat de ce n'am ars
Și-am rămas eu de năcaz,
De vars lacrimi pe obraz...

(*Maria Tudor* din Frumușica județul Sorocei).

CIX.

Hai, mândruță, treci portița,
Vină să-ți sărut gurița,
Mândrulița mē!
Hai, mândruță, treci pârlăzu,
Vină să-ți sărut obrazu,
Mândrulița mē!

*) Starostele-primarul.

Hai, mândruță, urcă dealu,
Uită-ți scârba și amaru
Mândrulița mē!
Hai, mândruță, treci răzoru,
Că te 'mpușcă revizoru,
Mândrulița mē!
Hai, mândruță, vin'o 'ncoace,
Să te sărut cât îmi place,
Mândrulița mē...

(Toader Cazacu din Coșcodeni, județul Bălți).

CX.

Frunzișoara de harbuz,
Vin doi nurași din sus,
Nuștiu-i ploae sau ninsoare,
Ori puicuța, ca o floare.,
Pe dumbravă-i promoroacă
Da pe șes îi rouă sacă...
Mergi, puicuță 'n pas mai tare,
Că dă soarele 'n disară,
Frunzișoara și-un chirău
Să mărg la iubitul meu
Să-mi dee-o basma cu floare
Să-mi șterg fruntea de sudoare,
Cine m'a 'ndrăgi să moară...
Oh, vai de mine și de mine,
Că trii zile-am trăit bine
Folosire n'am făcut,
Pagubă lui Domnu-am dat...
N'ați părinte, patru bol
Discunună-ma 'napoi...

Macar dă-mi cinci vaci cu lapte
Cununia-i pân la moarte...
Hai puicuță, după mine,
Să trăim un trai bine
S'aib' o lume bucurie,
Cum am mai fost noi odată —
Să ne vadă o lume toată,
Să mâncăm pâne și masline,
Să bem vin — să ne veselim,
Rău nimărui să nu facem...
La o lume să plăcem

(*Toader Cazacu* din Coșcodeni, jud. Bălți).

CXI.

Frunzișoara trii alune,
Cucușor de pe pădure,
Nu-i schimba glasul cu mine ?
Bine zici, nu l'oi schimba,
Ca mi-i dragă a cânta
Glasul meu cine-l aude,
Inimioara'n trup îi râde...

(*Ion Dânga* din Coșcodeni, jud. Bălți).

CXII.

Hai la iaz cu tufele,
Spala lelea rufele :
Le spala, le soponè
Albe ca tureatca mè
Lița nantă și lălâe,
Bate rufa de călcăe...
Câte frunze-s pe răchite

Cu-atâtea petici cârpite
Și le'ntinde pe zgăhicele —
Bate cânele la ele...
Leagă-ți, bade, cânele,
Că ne-a rupe rufele...
Strânge ți, lele, rufele,
Că ne-a turba cânele...

(Matei Cojocaru din Bocani, jud. Bălți).

CXIII.

Frunză peliniță,
Măriță Măriță,
I'an m'ai zi din frunză,
Cum ziceai asară,
Di la deal de moară,
Cum zicēi — zicēi —
Inima-mi rupēi,
I'an m'ai zi v'odată —
Și mi-o rupe toată...
Tare-i mult de-asară
Nu dormi tu, scoală:
Cele cu bărbat
De mult s'o sculat,
Vacele le-o muls,
Și la imaș le-o dus,
Da a dumitale —
Rag la chiotoare:
Cele porumbițe —
Rag pe la porțițe,
Cele mugurele —
Rag prin ponorele...

Lasă-le să ragă,
Câinii să le tragă,
De-ar fi țara'n pace —
Noi vaci ne-om mai face...

(Ion Velescu din s. Bublețici, jud. Bălți)

IV.

CÂNTECE OSTĂȘEȘTI.

(CXIV—CXXVI).

CXIV.

Una, două, patru, cinci
Sânt din Regiment,
Ca și crinul câmpului
În bătaia vântului...
Copile blonde,
Ura țara mē!...
Noi vo'm sărută,
Și v'om apăra!
Țara v'om apăra,
Țara română —
Să fim împreună!..
Ura să trăiască
Țara Românească!
Ura! ura! ura!
Ura, țara mea!...

(*Teodor Cazacu* din s. Coșcodeni jud. Bălți). Acest cântec a fost cules înaintea războiului mondial, prin anii 1912 de la *Toader Cazacu*, rezeș din Coșcodeni, jud. Bălți, care iubea țara Românească, ca pe țara lui adevărată, spunând că de-acolo ne tragem noi moldovenii, de peste Prut, din țara Moldovei; în timpul războiului Cazacu a luat parte pe frontul român la bătălia Mărășeștilor, unde pentru purtarea vitejească a fost decorat.

CXV.

Tună, tună, tună,
Țara mē se-adună :

Gata suntem noi —
De mǎrs la rǎsboi !..
Mi-o dat cal și sabie,
Și tot ce am m'ai scump —
Pentru Basarabie,
Pentru țara mē voi da !..
Și-oi intra 'n mormânt —
Pentru-al meu pământ !..
Am lasat acasă
O maica duioasă,
Și doi frați m'ai mici —
Și-am venit aici...
Pe loc când am ajuns
Râdic picioru 'n sus :
Cu gātu 'ntors,
Cu pieptu scos,
Ridic picioru 'n sus...

(Dela Vasile Sandu din Bursuceni, jud. Bălți)

CXVI.

Frunzuliță de lion,
La livada lui Ion,
Tăte păsările dorm,
Numai una n'are somn,
Și sboară din pom în pom,
Și strângă : „Ion, Ion !”
Și sboară din creangă 'n creangă
Și strângă : „Ioane dragă !..”
Frunzuliță mintă creață,
Limba mē-i legată-acasă
C'un fir negru de mătasă,

Și c'un fir de ibrișin —
De la maica me din sân...
Frunzulița de mohor,
Plângi, măicuță, pe ogor,
Că și eu ți-am fost fecior
Ți-am scos boi din ocol
Iam înjugat la plugușor,
Două brazde n'am brăzdat
Și la jerbe că m'o dat
Jerbe de ducă-am luat,
In moscali la tuns m'o dat,
Chica din cap mi-o luat...
Când s'ar face maica mē
Să mi-o strângă valurile
Să mi-o lege mănucbele,
Să mi-o pue 'n sân la chele,
Să mi-o plângă e cu jele...
Frunzuliță de mătăasă,
Rămâi, maică, sănătoasă
Că mă duc de-amu de-acasă...
Frunzuliță de doi fagi,
Mă duc maică la cazaci,
Da cu murgu ce să faci ?
Să mi'l dai la sora mē,
Sora me-i femee bună—
Nu-i dă apă câte-o lună...
Să-l dai la un frate a meu,
Că nici el nu i om tirean—
Nu-i dă apă câte-un an...
Răasai lună, răasai soare,
Să se vadă la livadă,
Să cosâm pelin și iarbă

Să-i dau murgului să roadă...
Murgu roade și nechiază,
Maica plânge și oftează...
Păsăruică, păsărè,
Te pripun din țara mè,
Să-mi spui maica, ce făcè ?
Cocè pâne și plângè
Și pe murgu îl potcogè
Și la tine se găte...
Spunei pânea s'o mănânce,
Și podcoavele să strâce
Că eu sunt tare departe—
De-a me țară cu dreptate...

(Dela Vasile Rotariu din Trifănești. jud. Soroca).

CXVII.

Frunzuliță peliniță
Undi te duci tu, măi bădiță ?
La priemu, drăguliță...
Ce să faci tu, măi bădiță ?
Să trag jearbă, puiculiță...
Scoală, scoală, măiculiță,
Că m'așteaptă polcu *) 'n deal...
Pi stanoc m'o așazat,
M-o luat la rătezat,
Mă tundè, mă rătezâ
Păru valuri mi-l strângè
In sân la chele mi-l punè...
- „Dragul maicii nu te duce,
Că te-oi scălda în lapte dulce...

*) polcu — regimentul.

Măcar scaldămă'n zahar —
Că de-amu eu is moscal...
Frunzuliță de năgară,
Ici în vale la isvoară,
Crește-un nuc cu frunza rară,
Cântă un cuc de să omoară...
Așa cântă de frumos—
De chică frunza pe jos,
Așa cântă de subțire—
Pentru-a noastră despărțire :
Păhăruț de moarte-ași be,
Despărțire n'ăși m'ai vrè...
Păhărelu n'am băut,
Despărțire c'am avut...

(Dela *Vasile Rotariu* din Trifănești jud. Soroca).

CXVIII.

Frunză verde fir de praz
Ne-o venitu un pricaz
Să mă ee la năcaz...
Lungă-i drumu la Capcaz...
Doamne ferește de-o moarte
Nu-i nici popă să te 'ngroape,
Nici dascăl ca să-ți cetească,
Nici măicuță să jălească,
Nici surori să te bocească,
Nici frățiori să te petreacă...
Frunză verde lemn de nuc,
Cântă cucu pe-un butuc,
Că de mâni am să mă duc
La cânele cel de turc...

Acolo când am ajuns,
Ușile mi s'o deschis,
Scaunile mi s'o 'ntins
Mari năcealnici *) s'o mai strâns...
Și-o luat și m'o cătat
Și mi-o zis ; brava soldat,
Ești voinic, nu blăstămat...

(Dela Vasile Sandu din Bursuceni).

CXIX.

Frunzișoară de orez,
Gheorghieș, fecior de Crez,
Vineri maica te-o făcut,
Sâmbătă mi te-o crescut,
Duminică te-o 'nsurat,
Luni la moscali *) te-o luat...
Frunză verde și-un chirău,
Lungă-i drumu la Chișinău,
Lungă-i, lungă-i și cotit
Și cu piatră pietruit,
Pentru noi—moscali gătit...
In vaczal **) când am venit,
In mașină ne-o suit,
La 'mpăratu ne-o pornit...
Acolo când am ajuns,
Pe scaun m'o așezat,
Șapte doftori m'o cătat,
Și mi-o zis-brava soldat...
De gămași ***) m'o discălțat,

*) Năcealnici — autorități.

**) Moscali—oaste.

**) Vaczal - gară.

***) Gămași—ghete.

Și 'n ciubote m'o 'ncălțat,
In strae negri m'o 'mbrăcat,
Că sânt voinic — nu blăstămat, —
N'am rămas la vatră 'n sat —
Cu calicul satului —
Cu propteaua gardului...
Foaie verde arțaraș,
Bine-i ca să fii ostaș,
Să-ți slujești tu țara ta,
Dacă nu ne-ar depărta...
Da așa mă duce 'n lume,
Nime nu-mi știe de nume,
Și mă duce prin streini —
Inapoi să nu mai vin...

(Vasile Sandu din Bursuceni jud. Bălți).

CXX.

Frunză verde peliniță,
Undi te duci mata, bădiță?
La prieam mărg, puiculiță...
Ce să faci mata, bădiță?
Să trag jearbă, puiculiță...
Când gândesc că toamna vine,
Arde inimioara 'n mine
Ca focu 'n cuptiori de pâne...
Focu arde și să stânge,
Inimioara 'n mine plânge...

*

Gheorghieș, fecior de Crez,
Of, amară mi-i amar,
Frumos nume ți-ai ales,

Of, amară mi-i, amar,
Vineri maica te-o născut,
Of, amară mi-i amar,
Și Sâmbătă te-o crescut,
Of, amară mi-i, amar,
Duminică te-o însurat,
Of, amară mi-i, amar,
Luni la oaste te-o luat,
Of, amară mi-i, amar,
La moscali te-o îndreptat,
Of, amara mi-i, amar,
De Țară te-o depărtat,...
Of, amară mi-i amar ?...

CXXI.

Frunză verde de-alunică,
La Moldova cei m'ai mică
Brava flăcăi se ridică,
Tinerei și creți la chică,
Da 'mpăratu-i deridică...
Și-i îmbracă cu șinele,
Și-i încinge cu curele,
Și-i pune pe scăunele
Și mi-i tunde pân la chele,
Le tunde chica vălurele,
Să i-o dee maicii mele
Să mi-o pue 'n sân la chele
Să ne-o plângă e cu jele...

CXXII.

Româncuța de la Bălți,
Eu cât lumea n'am s'o 'nvăți ;

Româncuța dela Prut —
Eu cât lumea n'am s'o uit...
Sârbasca din Movilău —
Eu cât lumea n'am s'o eu...
Gheorghieș fecior de crez,
Mândru nume ți-ai ales,
Vineri maica te-o născut,
Sâmbătă e te-o crescut,
Duminica te-o însurat,
Luni la moscali te-o luat...
Foaie verde în tochiț,
La moscali că m'o pornit,
Acolo când am ajuns
Tăți moscali s'o sculat ;
Pe scaun m'o așăzat
Șapte doftori m'o cătat
În strae negri m'o 'mbrăcat
Și ciubote dar mi-o dat
Și mi-o zis brava soldat
Ești voinic, nu blăstămat...
Ardo focu de mașină,
Cum mă duce e pe lume...

CXXIII.

Frunzuliță peliniță,
Of, sărmană copiliță,
Când gândesc că toamna vine,
Plânge inimioara 'n mine...
Lung-îi drumu la Hotin,
Lung-îi lung-îi și cotit
Și cu piatră pietruit —

Pentru noi necruți gătit :
Necruți noi și mărunței,
Mărunțai ca fluturei,
Negri ca călugărei,
Mărg în jos ca nourei,
Frumușei ca florile —
Ni-i jălesc surorile...
La podețu ceal de chiatră —
Marg necruții făr' de tată ;
La podețu ce-al de-aramă —
Marg necruții făr' de mamă ;
La podețu ce-al cu brazi —
Marg necruții făr' de frați,
La podețu ceal cu flori —
Mărg necruți făr' de surori...

CXXIV.

Frunză verde de sulie
Pe dealu Alexandrie
Vin doi frați din căptănie *)
Și s'o întâlnit față'n față
Și s'o întrebat de viață :
— „Fratele meu frate mai mare
Mult mai ai de căptănit ?
— „Fratele meu, frate mai mic,
Eu de când m'am căptănit,
Nici hârtie n'am primit,
Calu 'n grajdi mi-o nebunit
Pușca 'n cui mi-o ruginit...
Plânge codru, plâng și eu —
Chinuit de-atâta greu,

*) Căptănie — cătănie, ostășie.

Plânge frunza dar și iarba —
Plânge maicuța, sărmana..
Plânge-mă, măicuță, bine,
Aestea v'o două zile
Cât mai sânt pe lângă tine,
Că mă duc în țări streine,
Și păgâni is cap pe mine...

CXXV.

Frunzișoara trii masline,
Când gândesc că toamna vine
Arde inimioara'n mine,
Ca focu 'n cuptiori de pâne...
Focu arde și să stânge,
Inimioara'n mine plânge
Cu trii picături de sânge:
Unde chică —
Lemn deschică,
Unde cade —
Pământ arde...

*

Frunzișoară lozioară,
La Nistru la mărgioară
S'o strâns frații grămăgioară,
Și-i invață-un căpitan —
Și mi-i duce la Gherman... *)
La ghermani când o ajuns,
Pe tăți de rând că i-o pus...
Stau cu puștele 'ncărcate,
Și cu săbiile goale,
Când-de-când să ni-i omoare...

(Ion Ungureanu din s. Bublețici jud. Bălți).

*) Ghermani—nemți.

CXXVI.

Frunzișoară mărărași,
 La vâczal, la Călărași,
 Undi s'adună moscalași,
 Din tot satul și oraș
 Și-i adună cârdurele,
 Și-i îmbracă cu șinele,
 Și-i încinge cu curele,
 Mor părinții lor de jele...
 Și îi sue 'n patru clas —
 Și-i pornește la năcaz,
 Și mi-i duce 'n fuguliță
 Și-i descarcă la hraniță,
 Și îi vâra 'n bătălie,
 Și 'napoi rari or să vie,,
 Cei de-acasă ce-o rămas,
 Varsă lacrimi pe obraz...
 — „Impărate înălțate,
 Toată oastea nu te bate.
 Dispărțește-o 'n jimatate
 Și-o dă la loc de moarte...
 Bate vântu papăra
 Se pornește tabăra :
 Tabăra zapasului *)
 Din ținutul Bălțului...
 Hai, măicuță, și i-om plânge
 Ca să duc să verse sânge,
 Sânge roșu 'n bătălie...
 Cine știe, cine știe,
 Inapoi de-or să mai vie,
 La măicuță cu copii...

(Dela *Alexandru Spănu* din Coșcodeni ținut. Bălților).

*) Zapasul—rezerviști.

V.

CÂNTECE VOINICEȘTI.

(CXXVII—CXXXVI).

CXXVII.

— CÂNTECUL LUI CORBEA —

(„Cântec haiducesc. Corbea era haiduc, care lupta pentru alungarea turcilor din țara moldovenească și-a fost prins de turci și băgat în temniță pe nedrept”, zice povestitorul).

Foaie verde matostat,
In oraș la Țarigrad
Acolo-i Corbea băgat
Și ce-i Corbea vinovat,
Că țara și-o apărat... ?
In ostrovu 'ntunecat
Șăde'n apă —
Pân în sapă,
Și'n noroi —
Pân în Țurloi,
Pe gratie de nuele
Șăde suflețelu 'n pele...
Foaie verde și-o lalea,
Maică-măiculița mea,
Eu când am intrat aici
Era șerpii ca ața,
Broaștele ca nucile,
Acum is șerpii cât grinzile,
Broaștele cât ploștele

Mi-au mâncat oscioarele...
Foaie verde măracine,
Vino, maică, pe la mine,
Să-ți dau poli și gălbinei
Să te duci la târg cu ei,
Să ei cinci sute de voinicei
Cu sape și cu cazmale
Să mi-l scoți pe negru-afară...
Măsa mult nu'târzia
Și la Corbea să ducea,
Părăluță că-i dădea,
Maica la târg îmi pleca,
Voinicei că-și cumpăra
Cu sape și cu cazmale,
Și să duse maica-mea
În răsăritul soarelui
Drept în dosul grajdului,
Mult voinicii nu săpă
Pe negru-afară-l dădea
De căpăstru mi-l luă
Spre 'mpărăție plecă
La poartă când ajungea
Toți împărații-i zicea :
— „Babă slabă și di treabă,
Cu cuvântul de ispravă,
Nu-ți e murgu de vânzare ?
— Nu-mi e murgu de vânzare,
Ci-mi e murgu de-un dar mare,
Ca să dau pe Corbea-afară
Din temnița 'ntunecată,
Unde zace sub lacată...
Drumu babei că-i dădea

Și la Corbea o 'ndrepta,
Dar Corbea când îl vedeà,
Așa negrului vorbeà :
„Negrule, negruțule,
Eu te știu la tinerețe,
Să te văd la bătrânețe !
Din gură așa-i zicea,
Picioru 'n scară-i puneà,
În pulpe că mi-l strângea,
Dară negrul ce-mi făcea
Șapte zidurl să zvârlea,
Șapte ziduri și-o vâlcea,
Câmpului să limpezea...
Dar în vale ce vedea ?
Șarpele cu șârpoaica,
Amândoi păcătuia...
Dară Corbea ce-mi făcea ?
Pe negru 'n pulpe-l strângea
Și pe șarpe că-l privea,
Dar șarpele ce-i zicea ?
— „Măi voinice, măi voinice,
Lupii calu să-ți mănânce,
Dacă ești voinic detreabă,
Bate-ți calu-țineți șleahu,
Că eu pe șârpoaică-oi lăsa
După tine mo-i lua,
Și-mi te-oi prinde — te-oi mânca...
Foaie verde bob năut
Că-așa mi-ai fost tu ursât,
De când erai copil mic...
Măta când te legăna,
Din picior te legăna

Din gură te blăstăma :
„Lu-lu-mi-te, şu-şu-mi-te
Pui de şarpe sugă-mi-te!!.
Aşa me-ai fost tu ursât —
Şi-acum vreau să te mănânc"..
Dară Corbea ce-mi făcea ?
Indărăt când se uita :
Văzu mura câmpului
La copita murgului,
Dar nu era mura câmpului
Ci era oculul şarpelui...
Dară Corbea ce-mi făcea ?
Pinteni negrului-i dădea...
Dară negru ce-mi făcea ?
Şapte plaiuri s'asvârlea,
Şapte plaiuri şi-o vâlcea,
Câmpului să limpezea...
Dară Corbea ce-mi făcea ?
Pinteni negrului-i dădea...
Dară negrul ce-mi făcea ?
Şapte dealuri s'asvârlea,
Şapte dealuri şi-o vâlcea —
Câmpului să limpezea...
Şi 'ndărăt când să uită
Dară Corbea ce vedea ?
Vedea ochiul şarpelui —
Sus pe sapa negrului...
Dară Corbea să speria
Mâna pe paloş puneă —
Capul şarpelui tăia
Şi-iaca Corbea că-mi scăpa...

(Dela Gh. Ion Trocin din s. Coşcodeni, ţin. Bălţilor).

CXXVIII.

Frunză verde toporaș,
 Măi potire-potiraș,
 Când te-ai face-a ma scăpa
 Ce fugă ți-ași arăta :
 Ași fugi la lunca mea,
 Care am crescut cu ea,
 Să mă târâi tot pe spate
 Păn pe șes, în ceia parte,
 Tot pe spate tot pe brâncă,
 Păn în valea cei adâncă,
 Păn la caii cei mai murgi,
 Să mă scol eu în genunchi,
 Să le-arunc arcanu 'n gât,
 Ca le-ar fi de priponit...
 Și să mă scol în picioare
 Și să mă arunc călare,
 S'apuc drumu 'nspre Galați,
 Undi i'am vândut pe ceilalți...
 Când să mărg la adalmaș,
 Iata și cel păgubaș...
 — „Bună ziua, voinic crai,
 Da de unde-s acești cai?!...
 Eu caii nu i'am furat,
 Pe murgu-am încălecat...
 Struguraș de poamă neagră,
 Trii mă țin și doi mă leagă,
 Pentr'un murg cu coama neagră,
 Și mă duc la „stână“ *) 'n grabă...

*) „Stână“ — închisoare.

Foaie verde schic de orz,
Toată lume-mi zice hoț,
Că le fur caii la toți...
Da eu caii nu le fur,
Eu pe coama lor mă jur,
Da-i incalec și mă duc
Păn ce-ajung la mal, la Prut :
Și croesc un ghici de cal,
Și trec Prutu'n cea mal,
Mărg în oaspeți la Galați —
Să'mi m'ai văd pe ceilanți frați,
Mă m'ai duc și la surori,
La puicuțele cu dor,
Cu care beam adălmaș,
Cheltuind cei gălbănași,
Și golēm sticlutele.
Stângâng păraluțile...
Pentru puica, bato vina,
Am ajuns de păzăsc „stâna”,
Stâna cu zăbrelele,
Undi m'o dus muerele...

(*Dumitru Dulce* din Sănești, jud. Bălți).

CXXIX.

GRUIA LUI NOVAC.

Foaie verde și-un chirău,
Andrii popa, hoțul meu,
Stăi să-ți arăt cine-s eu !
Eu sânt Gruia lui Novac,
Care e'n țară mai drag,

Care nică nu lucrează,
Numai țării stă de pază...
Și mănâncă — o vacă grasă,
Nici un ban nu pune'n masă —
Și bea vinul cel mai bun
Cu oca cât un ceaun...
Dar Anița, împărtășița,
Pe sub supric o intrat,
Strae negri o lepădat,
Și cu albe s'o îmbrăcat,
La împăratu-o alergat:
— „Impărate, preînălțate,
Nu mi-i face v'o dreptate,
C-o chîcat iar Gruiful meu,
În mâni la voevodul tău,
Cu trii cai moldovenești,
Scoși din grajdurile domnești: —
Unu negru, cum îi corbu,
Altu roșu, cum îi focu,
Unu-i sur cu coama rară,
De plătește el o țară...
— „Dar Anița împărtășiță,
Ești tu și te du 'napoi,
Că — acela-i trimes de noi
De-a vă ispiti pe voi"...
— „Frunză verde și-un chirău,
N'ai văzut pe Gruiful meu?
L'am văzut în fundul mării,
Unde 'ngroapă turcii răi..."

(Dumitru Dulce din s. Sănești, jud. Bălți.

CXXX.

Foaie verde de solcină,
 Când eram de-un an de zile,
 Scotem caii din grădină
 Și căruța cei mai bună. —
 U-hu-hu, epuraș bun de friptură
 Și pe lelea de sărutat în gură, —
 Când eram de-un an, de doi,
 Scotem din poiată boi,
 Când eram de doi-trii ani,
 Mă primblam cu buzdugani...
 U-hu-hu, epuraș bun de friptură
 Și lelea de sărutat în gură...
 Sub poala de codru verde,
 Ce zare de foc se vede,
 Da'n prejurul focului
 Șad voinicii codrului...
 Nu știu-s zece, ori doisprece.
 Piște sută unu trece: —
 Potirea i-o 'nconjurat,
 Și i-o prins și i-o legat..
 I-o legat din șele'n șele,
 Făr' de milă făr' de jele
 Și din lanți păn în grunaji —
 Și i-o dus păn la Galați...
 Frunză verde de-arnăut
 Pe sub deal de coborât
 Mi-i duc hoții rând-pe-rând,
 Cerâle zur zuruind...
 Ah, ceră, ceră, cerișoare,
 Tare m'ați ros la picioare,

De să văd ciolanele,
Strălucind ca soarele...
Foaie verde nintă creață,
Soarele de dimineață,
Toată lumea luminează,
Numai eu rămân în ceață...
Eu mă rog la Dumnezeu,
Ca să scăp de chinul meu :
Zile — nopți să fie mici —
Ca să scăp și eu de-aici !...

(Dela Dumitru Dulce din s. Sănești țin Bălți).

CXXXI.

Ce te legeni, codrule,
Nici de ploae, nici de vânt
Cu crengile la pământ ?
Voinicele,
Haiducele,
Nu mă legăn la pământ
Nici de ploaie, nici de vânt
Da de bat din rămurele —
Mă cutremur de durere
Că vin potirile rele,
Cu pistoale și suliță
Să te ducă la temniță...
Codrule și mândru frate,
Gânduri grele nu te bată,
I'an ridică-ți crengile,
Să-mi usuc hangerele,
I'an ridică-ți poalele,
Să pălească soarele —

Să-mi usuce armele
Să vie cei potirași,
Să-i toc ca pe epurași...

(*Toader Bou-Negru* din Bocani, jud. Bălți).

CXXXII.

Frunzișoară solzi de pește,
Trage-mi puică și-mi boghește,
De ce codru 'ngălbinește
Și voinicu 'mbătrânește?
Codru a 'ngălbenit de ploi
Și voinicu de nevoi...
Of puicuță bălăoară,
Mulți voinici ai pus la boală...
Poartă-te, bădiță bine,
Că te-oi pune și pe tine...
Între-un an și două zile
N'o rămas carne pe mine:
Puțintică ce-o rămas —
Și-aista de scârbă — o ars...

DXXXIII.

Cine trece valea sacă
Cu hangere fără de teacă,
Și cu pieptu dezvălit?
Andrii popa hoți vestit!
Șapte ani el o hoțit,
Joc de domnii ș-o bătut...
Căpitane frățioare,
Ce să vede dinspre soare?
Patru crai la o'nchisoare

Zăce morți și patru vii :
Mihai popa și cu — Andrii...
Andrii popa fără' de-o mână,
Prindè murgu la fântână
Și pe șes îl slobozè
Și din gură — așa-i zicè :
— „Sbori, copile, sprintinele,
Și mă du din chinuri grele
Pentru mine te-oi 'frână,
Cu sânge te-oi adăpa,
Ca pe-un frate te-oi cătă,
Cu viață de mi-i scăpă...

(Dumitru Dulce din Sănești, jud. Bălți)

CXXXIV.

Frunzuliță și-o cicoare,
Duc voinicu la 'nchisoare,
Ceră 'n mână și 'n picioare,
Pân cerâle-or rugini—
Mânele i-or putrezi...
Dragul mamei fecioraș,
Nu ți-am zis eu să te lași
De beție, de hoție...
Vezi beția, vezi hoția
La ce stare te-o adus,
Nu-ai ascultat ce ți-am spus...
— „Taci, măicuță ? nu ofta,
Eu de-aicea c-oi scăpa :
Dă-mi măicuță cheele—
Să-mi discui grajdurile,
Dă-mi cheia de la lăcată—

Să-mi discui un grajd de piatră,
Să-mi scot cai—
De la trii crai :
Unu sur, ca porumbelu,
Unu alb, ca ghiocelu,
Unu negru, ca și corbu,
Care știe calea 'n codru...
Corbușoru-o nechezat
Și voinicu o scăpat,
Dându-i drumu corbului
Către poala codrului,
Din guriță șuerând
Și din bici puicii făcând...
— „Eeși, puicuță, pe cerdac
Și vezi puiul tău cel drag,
Cum se duce scăpărând,
Frunza 'n codru scuturând...

(Dela Vasile Sandu din Bursuceni jud. Bălți).

CXXXV.

Floare verde și-o salcină,
Când eram de-un an de zile,
Scotem cai din grădină,
Și trăsura cei mai bună...
Când eram de-un an, de doi—
Scotem din poiată boi...
Când eram de doi-trii ani—
Toți umblam cu buzdugani...
Și mă duceam la Galați—
Să vând caii neguțați
Când colè la adălmaș

Ica și cel păgubaș :
 — „Bună ziua, voinic-crai,
 Unde duci tu acești cai ?
 Iii duc bade la primblat—
 La Galați-de neguțat...
 —Ce vrei, bade negustor,
 Pe acești mândri cășori ?
 Vreau un pumn de gălbănași,
 Că-s ținuți numai la grajdi...
 Și mi-i plimb sara pe lună —
 Să nu-i vadă nime 'n lume...
 — Stai voinice și n'ați prețul,
 Că să potrivește mersul
 Și la umblet și la trap,
 Și la stelele din cap,
 Din potcoave sar scânteii —
 Taman cășorii mei !..
 — „Ian privește și la fugă —
 Pân te-i deslega la pungă
 — Măi voinice, pui de hoț,
 Stai cu mine la negoț,
 Să te 'nvăț eu umbletul —
 Pân ți a eși sufletul...
 — „Spicușor frumos de orz.
 Toată lumea-mi zice hoț,
 C'am furat caii la toți...
 Eu caii nu le-am furat,
 Dar pe murgu l'am luat,
 L'am scos sara la plimbat...
 Florică poamă neagră
 Trii mă țin și doi mă leagă
 Pentr'un murg cu coama neagră...

Floare verde lobodă —
Toată lumea-i slobodă,
Numai eu stau la 'nchisoare —
Ceră 'n mână și 'n picioare...
Frunză verde și-o lalé,
Vinde, maică, ce-i avè,
Și mă scoate de acolo :
Să mai fiu și eu în lume —
Macar doi-trii ani de zile...
Că-aici maica cerele —
Mi-o mâncat picioarele,
Și 'n temnița 'ntunecoasă —
Carnea-mi putrezî pe oasă...

(Dela Vasile Sandu din Bursuceni, județul Bălți).

CXXXVI.

Frunză verde de cicoare,
La răzeși, între ogoare,
Crește-un nuc cu frunză rară
La truchina nucului —
Zace maica cucului,
Dar mai sus în rămurele
Mai zac două turturele,
Amândouă nemurele :
Una-i mândra cucului,
Alta-ie haiducului ;
Cucu-i dus în țări streine,
Și haiducu nu mai vine...

(Dela Vasile Sandu din Bursuceni, județul Bălți).

VI.

CÂNTECE BĂTRÂNEȘTI

(CXXXVII — CLVII)

CXXXVII.

I L E N U Ț A

Sus în nantu cerului
La curțile Crezului,
Are Crezu-o fată mare,
Ca o rujă, ca o floare,
De frumoasă ci eră,
Ilenuța mi-o chema...
Când soarele răsăre
Ilenuța 'n prag șadă
Lână verde impletă
Și la răsărit vede...
S'o uitat la răsărit
Și-o văzut un deal arzând,
Pară roșă pălăind :
El dealu că nu arde
Da îi turcii că vene,
De fesuri dealu 'nroșe...
Și vene pe câi fugând,
Din săbii fălălăind,
Din batiste vânt făcând...
Ilenuța 'n casă-o intrat
Pi la masa o strigat:

„Fă-ma, maica, ce mii face
Ca vin turcii răi încoace,
Că vin turcii să mă iee!”
Să mă duca în robie...
— „Maica-are-o ladă verde,
De la turci maica te-o perde...
Bine vorba n'o 'mplinit,
Turcii la prăg o sosit...
De pe cai jos nu s'o dat,
La Văjduleas'o strigat:
„Văjduleasa cei frumoasă,
Cu trupu de jupâneasă
Ochii 'n cap de mândră-aleasă.
Dă-ne-o pe Ileana 'ncoace...”
— „Că Ileana o murit —
După casa în mormânt: —
După casă la fereastă,
Să-mi vie jelea în casă
Turcii săpele-o luat
După casă o săpat...
Turcii pin curți să plimbă
De Ileana nu m'ai dà!..
Pe Văjduleas' o legă
Drept de stâlp hornului,
În fața cuptiorului,
La văpaia focului...
Focu în cuptior ardē,
Țățele-i să dogorē,
Fața i să rumine,
E din gură-așă spune:
Draga maicii Ilenuță,
Bălăoara mea fiicuță,

De cât cadână la turci,
 Mai bine hrană la știuci :
 Știucile te vor mânca,
 Apa oasele-or purtă
 Și la maluri ți le-a dà,
 Vântul ți le-a vântură
 Și măicuța ți le-a strânge,
 Și cu jele ți le-a plânge,
 Și la preot ți le-a duce,
 Și lea porohodi bocind,
 Și ți le-a 'ngropa 'n mormânt...

(Dela *Porfira Rusăcă* din Bublețici județul Bălți).

CXXXVIII.

Frunză verde baraboi,
 Trage Radu din cimpoi
 Doina grē-tot de nevoi...
 Bată-l focu pe ciocoi,
 Cum ne-a muncit el pe noi,
 De-am rămas flămânzi și goi...
 Avem casă, avem masă,
 Avem nevastă frumoasă,
 Avem mândri copilași
 Frumoși, ca doi îngerași,
 Avem car cu patru boi.
 Și hambar cu popușoi,
 Avem și-alte bogății
 pe cari minte nu le ții,
 Dar acu-am rămas calic,
 Ardă-l focu, venetic !

(Dela *Mih. Rusu* din com. Camenca, județul Bălți).

CXXXIX.

Frunză verde busuioc,
 Cântă-mi mândro, de noroc,
 Cântă-mi că mi s'a urit
 Tot cu traiul amărât :
 Eu n'am casă, tu n'ai stê
 Vai de tinereța mē !..
 — Tu sărac și eu sărac
 Of, cucule, ce să mă fac ?
 De pe drumuri nu mă strâng
 N'am nici lacrimi să mai plâng,
 N'am nici brazdă și n'am plug,
 Nici juncani-ca să-i înjug,
 Căpătâi să hodinesc,
 Nici pe mândra-s'o iubesc...

(Cules de *Liviu Rusu* dela Linba Rosu din Pătrușeni, . Bălți).

CXL.

Tot am zis noroc, noroc.
 Pân' am dat cu totu 'n foc
 Dac' am dat de ce n'am ars,
 Și-am mai rămas de năcaz,
 Decât maica mă făcē,
 Mai bine otrava bē :
 Ce folos că m'o făcut,
 Dacă noroc n'am avut
 Bată-l Dumnezeu noroc,
 Când l'ași prinde-i'ași da foc !
 Când s'o dat noroacele,
 Eu am fost cu vacele,
 Și la toți o dat cu caru,
 Numai mie dar cu dramu...

(*Ecaterina Varzar* din com. Chetriș, județ Bălți).

CXLI.

MOLDOVENEASCA.

— „Fiica mamei, fiica mamei,
Unde-ai fost asară ?

— „Maica mē, maica mē,
La grădină 'n vale...

— „Fiica mamei, fiica mamei,
Tu ce-ai căutat ?

— „Maica mē, maica mē,
Flori am adunat...

— „Fiica mē, fiicuța mē,
Cui tu să le dai ?

— „Maica mē, măicuța mē,
La drăguțul meu...

— „Fiica mē, fiicuța mē,
Focul să ți-l ardă...

— „Maica mē, măicuța mē,
Apa să mi-l stângă...

— „Fiica mē, fiicuța mē,
Apa să ți-l iee...

— „Maica mē, măicuța mē,
Malu să-l propească...

— „Fiica mē, ficuța mē,
Malu să-l sdrobească...

„Maica mē, măicuța mē,
Domnul să-l ferească...

— „Fiica mē, ficuța mē,
Calu să-l răpească...

— „Maica mē, măicuța mē,
Puica să-l jelească...

(Toader Cazacu din Coșcodeni jud Bălți).

CXLII.

— C H I R A —

Chira badei, Chiră,
 Vină 'napoi, vină,
 Vină nu te duce,
 Gă-ți rămân papuci...
 Lasă-i să rămâe,
 Că Dumnezeu știe,
 Că ne-ai fost urât,
 Și me-ai amărât,
 Viața ca pelinu :
 De-alean și veninu
 Inima ni-i plină...
 Chira badei, Chiră,
 Vin'o napoi, vină,
 Că-ți plânge copilul,
 Plânge și suspină...
 Lasă el să plângă,
 Dumnezeu să-l strângă,
 De-ar fi lumea 'n pace —
 Copii oi m'ai face.
 Da 'napoi nu vin
 La foc și venin,
 Că m'am ușurat
 Și m'am depărtat
 Piște-o apă lină,
 Din țară streină
 N'am soră, nici frate —
 Să-mi fie dreptate...
 Am și eu un frate

Și-acela-i departe
M'ar lua-mă 'n spate —
Dacă nu mă poate...

(*Vera Haideu* din Brânzenii Vechi jud. Bălților).

CXLIII.

Frunzulița trii săminți,
Am fost una la părinți
Ca și luna 'ntre doi sfinți
Și—așă—așă de cuminte,
Ca soarele de fierbinte,
Și—așă—așă de frumoasă,
Ca luna de luminoasă...
Și-o venit un rău din lume,
Cu v'o douăspece nume
Și-o legat calu de gard,
Da părinții ași m'o dat...
Două vorbe n'o vorbit —
Părinții m'o logodit
Și m'o dat la bogăție,
Dacă nu-mi priește mie :
Bogăția trece Prutu,
Dar eu, vai, rămân cu slutu,
Bogăția trece dealu —
Eu rămân numai cu-amaru...
De urât mă duc la Prut
Și gurița i'o sărut,
Da Prutu bolborosăște
Și urātu mă găsește...
Ce folos de pâne albă —
Dacă mie nu mi-i dragă

Ce folos de pâne bună —
Dacă sânt streină 'n lume
Mai bine malai de mei —
Să-l manânc cu frați mei :
Fie pânea cât de neagră —
S'o mănânc cu cini mi-i dragă,
Fie pânea cât de ră —
S'o mănânc în țara mē !

(Dela *Ileana Bescupschi* din Badragii-vechi jud. Hotinului).

CXLIV.

Soarele de dimineață
Toată lumea luminează,
Numai mie-mi pune ceață,
Și mi-o pune dar pe-o viață. .
Cât am fost și-am holteit
Floarea maculu am iubit,
Dac'am stat și la 'nsurat —
Floarea bradulu-am luat:
Toată lumea s'o mearat,
Ce-am iubit și ce-am luat :
C'am iubit floare de vie
Și-am luat mare urgie :
De urgie fug pe lume —
Da urgia după mine...
— „Of, nănașă, nănășică,
E-ți urgia de la mine !...
— „Taci, finule, nu (hui)
Zvoană 'n lume nu stârni,
La logodna ți-o plăcut ..
— La logdnă c'am fost bat

Și la zăstre m'am uitat,
Și urâta am luat...
Fugî urâto de la mine,
Că te-oi lua c-o prăjină...
M'acar iemă și c'un druc —
De la tine nu mă duc,
M'acar e-mă și c'un par —
De la casă nu mă car...
Of, măi frate, of, măi vere,
Am la inimă-o durere,
C'am luat fără plăcere,
Și trăesc cu mîngaere...
Nu cata la multa avere,
Da cata la o săracă —
Totdeauna e să-ți placă...

CXLV.

Frunzulița de lior,
Dragă mi-i ca să mă 'nsor,
Să-mi fac fiice și feciori,
Să-i mărit și să-i insor,
Să mă 'mbolnăvesc, să mor,
Să nu șăd la ușa lor...
Pelin beu, pelin mănânc,
Pe pelin sara mă culc,
Dimineața când mă scol,
Pun mînuța pe ulcior,
Cu pelin amar mă spăl
Și mă razim de ușor
Și mă uit în sat cu dor,
Cum mărg tații la feciori

Și măicuțe —
La fiicuțe...
Frunzișoara lemn de-crin,
Di la deal de țintirim
Crește-o floare între schini,
Crește, crește și 'nflorește
Fețișoara-i veștejește,
Trupușoru-i putrezește,
Suflețelu-i chinuește...

CXLVI.

Frunzișoara trii alune,
Am avut un pui pe lume,
N'am știut a'l ține bine,
Și s'o dus în țări streine...
Dar acum când l'ași ave
Tare bine l'ași ține
Pi pernuță, pe saltê,
Pi mânuța care-ar vrê...
De cât viața cu urâtu —
M'ai ghine 'ntre-un ceas mormântu,
De cât, maică, prin streini,
Mai ghine într'un pâlc de schini:
Tătă ziua l'oi pligi —
Și sara m'oi hodenî.
Dă-mă, maică, dupa drag,
Că și'n pământ ți-a fi larg...
Că di mi-i da dupa urât —
Și pamântu ți-a fi strâmt...
Fugi, maicuța, de la prag,
Să-mi vie cine mi-i drag,

Să-mi pue mâna la cap,
Să mă'ntrebe de ce zac...
Frunzișoara de harbuz,
Vin doi nourași din sus,
Nici cu ploaie, nici cu nins,
Nu-mi aduc mie răspuns,
De la puiul ce s'o dus...

(Anica Ungureanu din Bursuceni jud. Bălți).

CXLVII.

Plângi, copilă, și suspină,
Că intri 'n casă streină,
Și te-or bate făr'de milă,
Și te-or muștra făr'de vină,
Că mila cei de la soacră
Ca un strug de poamă acră,
De s'ar coace cum s'ar coace,
Că dulce nu să m'ai face...
Ca mila dela părinți —
Multă vreme n'ai s'o uiți,
D'a mila dela barbat,
Ca frunza de măr uscat —
Totdeauna pe sub gard...
Crește-ți, florilor, cat gardu,
Că mireasa lasă satu,
Crește-ți, florilor, cat masa —
Că mireasa lasă casa,
Crește-ți florilor cât schini,
Că tânăra intră pe mâni streine...

(Gheorghe Furtună din Bursuceni jud. Bălți).

CXLVIII.

Frunză verde solzi de pește,
 Huește, Prutu, huește,
 Zice lumea, mă grăește,
 Că iubesc pe la neveste,
 Lasă lumea dar să zică
 Că așa drept dar și este
 Eu iubesc pe la neveste,
 Eu iubesc dar și plătesc,
 Câte un rând de strae verzi—
 Să se plimbe pin livezi...
 Florică, florice,
 De cât maica mă făcè
 Pin chirie, pin streini,
 Răsade m'ai bine, un schin,
 Cine trece-să 'nghimpà—
 Și cu rău mă blăstămă...
 De-ași fi avut v'o norocire
 N'ajunjem acestea zile...
 Cine-a zice : „sora-mi vine“...
 Are-un colac de la mine :
 Un colac mare rotat :
 Cu lacrimi îi frământat...
 Și cu dor—
 Pus în cuptior,
 Și cu pară—
 Scos afară,
 De m'o fript la inimioară...
 Cine are v'un copil—
 Să nu-l dee pin streini ;
 Ca streinu-i de milos,
 Ca un șărpe veninos...

(Toader Cezacu din Coșcodeni jud. Bălți).

CXLIX.

Frunzuliță trei arginți,
 Am fost una la părinți
 Ca și luna 'ntre doi sfinți,
 Ca luna de luminoasă,
 Ca soarele de frumoasă...
 Și-a venit un rău din lume
 Cu v'o dousprece nume
 Și-o legat calu de gard...
 Când în casă o intrat,
 Icoanele-o lăcrămat,
 Fereștele-o asudat,
 Trii cuvinte-o cuvântat
 Și părinții că m'o dat,
 Unde m'o dat ii nu mi-i bine,
 Că-s pe mânele streine...
 Es afară — cat la iaz...
 Intr'un casă — la nacaz...
 Es afară — cat la stuh —
 Intru'n casă — la năduh...
 Câte păsari o sburat,
 Eu de toate-am intreat,
 Ce face măicuța mē —
 Nici una nu-mi răspunde...
 Dar' de cucu din pădure...
 Cucușor cu pene sure,
 Spune-mi maica ce făcē?
 Maică-ta pâne cocē
 Și cu lacrimi frământa,
 Și cu dor,
 Pune'n cuptior,

Și cu pară —
Scoate afară...
Câte fete mărg pe iaz —
Poarta rochii de aclaz
Numa a mē-i
De flanē,
Dar la anu de Ispas —
O să-mi fac rochii de-aclaz...

CL.

Frunză verde trii măslīne,
Vara trece, toamna vine...
Oi, saracii voinicei,
Tinerei și frumușei,
Tineri și nepitrecuți —
Lepădați dar de măicuți...
Taci, măicuță, nu mai plānge
Căci cu lacrimi nu mi-i stānge,
Cu mānuța ochi-și șterge...
Frunzișoara trii alune,
Lungu-i drum 'n ceia lume,
Cine să ducē — nu vine :
S'o mai dus și-un neam a meu,
Și nu vine înapoi,
Când aș ști că ar veni
Cărārușa i-ași pligi
Și de iarba și de nalbă
Și de schini cu floarea albă
Iași așterne panza albă,
Ca să vie mai degrabă...

(Vasile Sandu din Bursuceni jud. Bălți).

LCI

Orb am fost eu la vedere,
 Când ne-am căutat muere
 Și-am cătat cu mult' avere
 Și-am luat făr' de plăcere,
 Și-am cătat eu bani cu sume,
 Ca să mă fac om cu nume...
 Ziua-noaptea nu-mi dă pace
 Țipă, strigă nu mai tace:
 Tot cu una-mi tae nasu,
 C-o adus e bani cu trasu...
 Eu zic una, da ẽ-două,
 Eu zic două, da ẽ-nouă,
 Eu zic nouă, da ẽ-zece —
 Totdeauna ẽ m'a'ntrece...
 Oh, amar și vai de mine
 Nu-știu cum să fac mai bine,
 Ca s'o bat-î mi e rușine,
 Ca s'o las — tot nu-mi prẽ vine...
 Of, măi frate, of, măi vere,
 Când ții căuta muere,
 Nu fi lacom la avere:
 Bogăția trece dealu —
 Tu rămâi numai cu-amaru...
 E mai bine pe-o săracă —
 Totdeauna ca să-ți placă,
 Când ii spune — ẽ să-ți facă,
 Când ii zice — e să-ți tacă...

(*Natalia Nemerovski* din Flămânzeni jud. Bălți).

*

Sara bună me-ași lua —
 Nu mă 'ndur de dumneata,
 Sara bună și m'ași duce —
 Nu mă 'ndur de vorba dulce!...

CLII.

Frunză verde pană neagră,
 Aleargă, puicuță,-aleargă

Dacă nuții mintea 'ntreagă,
Da ții mintea din bâcăți
Și te potrivești la tăți...
Frunzișoara de cicoare,
Fă copii și las' să moară,
Să nu-ajungă să-i însori,
Să-ți dee pânea pe dor,
Tu să plângi după ușori...
Să ți-o dee pe cenușă —
S'o mănânci pe după ușă...

Matei Buruiană din Condrătești jud. Bălți).

CLIII.

Frunză verde măcriș
Dragul maicii Gheorghieș,
Mândru nume ți-ai ales,
Mândru, mândru și frumos...
În chirie te-am purces...
În fundu Bugeagului
La iazu saracului
Tăți flăcării s'o scaldat
Și boi și-o adapat,
Numai Gheorghe s'o 'necat...
Câte care prin ponoară —
Toate sue și coboară,
Numai căruceanu meu —
Mi l'o fi bătut Dumnezeu:
Nici nu sue, nici coboară —
Numai niști boi omoară,
Nici nu tună, nici nu îmblă —
Numai boi de osândă...

(Matei Buruiană din Condrătești jud. Bălți).

CLIV.

Frunzuliță seminoc
Multe târguri cu noroc,
Numai Plevna arde'n foc...

La mijlocu focului
 Călare pe-un cal balan,
 Și strigă : „Aman ! Aman !”
 — Săriți turci, săriți bulgari,
 Nu da-ți Plevna la Mascali !...
 Oi sarmana țara noastră
 Cine-arè s'o stăpânească ?
 Ia un rus din țara rusească...

CLV.

Frunză verde de săcară
 De oftat ce-am oftat tare,
 Nici soarele nu răsare,
 Nici luna luminează n'are,
 Nici pe câmp nu crește floare...
 Care a lăsat oftatu lui
 Să-i erte Domnu păcatu lui...
 Când omu mai greu oftează —
 Inima-și m'ai ușurează...
 Foiucel de bob mărunt,
 De oftat și de urât
 Sufletu mi-i amărât,
 Viața m'am posomorât...
 Floricică bob de linte,
 Bată-te-ar pustia, minte,
 Ce n'ai fost m'ai dinăinte, —
 Să mă 'nvești, ca un părinte, —
 Ce n'ai fost la tinerețe,
 Să-mi dai sfaturi și povește...
 Da amu nu-mi trebuiești,
 Că m'ai rău mă chinuești:
 Ochii văd, inima cere,
 Ce folos, că nu-i putere !...

(Dumitru Dulce din s. Sănești, jud. Bălți)

CLVI.

Frunzulița trii alune,
 Lugă-i drumu 'n ceia lume,

Cine să duce nu vine,
Că s'o dus și-un frate a nostru —
Și 'napoi nu s'o întorsu...
Când a-și ști că ar veni,
Cărărușca i-ași pligi —
Și de iarbă și de nalbă
Și de schini cu floarea albă,
Masă albă i-oși întinde —
De la poartă păn la tindă
Of, măi frate of, măi bune,
Lungă-i drumu 'n ceia lume :
Lungă-i lungă-i și departe,
Nici hârtia nu răsbate,
Numai vântu cu cuvântu,
Soarele și cu pământu...

CLVII.

Of, amar și gre durere,
Jele făr' de mângâere
Și-o plângere necurmată
Cu lăcrămioare înfocate...
Astăzi moartea mă disparte
Și mă duce 'n alta parte
Pe o cale neumblată,
Unde n'am fost nici odată,
Nu știu la rău, sau la bine
Ce-a vrea Dumnezeu cu mine,
Trupu ne-or pune'n mormânt,
Să înceapă la putrezit...
Dar tu, suflete ce-i face
In pământ eu când voi zace ?

(Dumitru Dulce din Sănești, jud. Bălți)

DE ACELAȘ AUTOR, CĂRȚI PENTRU POPOR:

1. *Căntece din Basarabia*. vol. I. ediția II-a.
 2. *Povești din Basarabia*, vol I.
 3. *Doine haiducești*, versuri.
 4. *Colinde, urături, conocării*, etc. vol. I.
 5. *Căntece din Basarabia*, vol. II.
-

